

Sreda, 6. septembar 2006.

Svedok Razvigor Virijević

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro, gospodine.

SVEDOK VIRIJEVIĆ: Dobro jutro.

SUDIJA PARKER: Molim vas da naglas pročitate svečanu izjavu?

SVEDOK VIRIJEVIĆ: Svečano izjavljujem da će govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet, izvolite.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, časni Sude. Dobar dan svedoče. Dobar dan svima u sudnici.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja ću vas danas najpre ispitivati u ime Odbrane gospodina Mrkšića. I kao što vidite, imate ispred sebe jedan ekran gde izlaze pitanja na engleskom jeziku. Ja vas molim da kada se završi prevođenje da tada date odgovor, da napravimo pauzu između pitanja i odgovora. Hoćete li reći svima nama ovde u sudnici vaše ime i prezime i osnovne podatke o vama?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja se zovem Razvigor Virijević. Rođen u selu Zečevići, opština Kosovska Mitrovica, Republika Srbija.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Malo ima problema sa transkriptom, ali dakle, Virijević prezime i vaše mesto rođenja su Zečevići u opštini...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Kosovska Mitrovica. Ne znam engleski, ali vidim da piše Razvigor Reljić.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, da. Hvala. Greška je. To će se ispraviti tokom... ispraviće se taj transkript, ali jasno ste rekli ove podatke. Hoćete li mi reći gde ste se školovali?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Osnovnu školu sam završio u svom rodnom mestu, a dalje školovanje sam nastavio u Sarajevu, gde sam završio srednju vojnu školu kopnene vojske. Znači, 1973. godine sam otišao u Sarajevo i 1977. godine završio tu školu. 1973. godine, ne 1983. godine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, dakle 1973. godine ste otišli, posle četiri godine, 1977. godine ste završili srednju školu u Sarajevu. Hoćete mi reći dalje vaš... vaše školovanje ili karijera? Da li ste posle toga stupili u JNA?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Po završetku srednje vojne škole, dobio sam, pošto se posle završetka škole automatski raspoređivala radna mesta, da službijem i radim u Beogradu, u bataljonu vojne policije, koji je pripadao pri Upravi bezbednosti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. To je bilo dakle, odmah po završetku školovanja. I do kada ste radili na tom radnom mestu, odnosno toj jedinici?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Znači... počeo sam avgusta meseca da radim 1987, da bih septembra meseca te iste godine... Izvinjavam se, izvinjavam se, ja... 1977. godine, ne 1987. godine. Molim vas... vidim ovde, ja sam... treme, pa sam rekao ono što... 1977. godine otišao da završim kurs vojne policije ili školu vojne policije u Pančevu u trajanju od šest meseci. Po završetku kursa, raspoređen sam na dužnost komandira odelenja voda vojne policije koji je bio smešten na Avali, ako to nešto znači. Znači, to je period od februara do 1. septembra 1978. godine, da bih 1. septembra 1978. godine... pri Upravi bezbednosti oformilo se odelenje za protiteroristička dejstva u koje sam ja pristupio tog 1. septembra. Pominje se kada je neka zabuna oko tog odelenja, kad neki jubilej slave, da je mart, april, međutim, to je najverovatnije iz tog razloga što je tad bila donešena odluka, ali sama realizacija je sprovedena 1. septembra, gde smo... gde... gde je zaživelo to odelenje, i ja to doživljavam da je oformljeno od tada.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ako vas dobro razumem, antiteroristička jedinica je uopšte i oformljena tada, 1. septembra 1978. godine. Do tada, koliko je vaše saznanje, takva jedinica nije postojala i vi ste jedan od prvih koji je radio. Da li sam tako razumeo vaš odgovor?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Potpuno ste ispravno razumeli odgovor, jer do tog momenta, a to je lako proveriti, nije postojala jedinica takvog naziva i takvog sastava. Sticajem okolnosti, ovaj, ja sam baš bukvalno bio prvi koji je došao u tu jedinicu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I još samo jednu stvar u vezi tog formiranja jedinice. Dakle, čini mi se da ste tako objasnili da je ta jedinica tada bila pod Upravom bezbednosti JNA?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: U prethodnom sam već rekao, komplet bataljon vojne policije bio je pod Upravom bezbednosti. Mi smo formalno formacijski bili smešteni u taj bataljon, ali svo snabdevanje, planovi, obuke, zadatke, uglavnom smo dobijali direktno od Uprave bezbednosti. Mislim na zadatke složenijeg tipa, ne ovo svakodnevno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li mi reći do kada ste bili u toj jedinici pod Upravom bezbednosti, kako ste sada objasnili?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: U jedinici pod Upravom bezbednosti smo bili do 1981. godine, kada je ovaj došlo do, do spajanja tog bataljona i uloženja u sastav Gardijske brigade... Znači, to je period posle smrti Josipa Broza Tita, predsednika Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Dakle, za njegova života vi niste bili u Gardi, odnosno jedinici koja je njega obezbeđivala, već kako sam vas razumeo, posle njegove smrti je došlo do priključenja vaše jedinice gardijskoj jedinici, je li sam dobro razumeo?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: To je... Potpuno ste ispravno razumeli, to je tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete mi sada reći vašu dalju vojnu karijeru od 1981. godine, kada ste sa jedinicom postali deo Gardijske brigade?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa na neki način i u samoj Gardijskoj brigadi mi smo bili, nazovimo, samostalna jedinica, u smislu samostalna, imali smo svoj poseban plan i... ovaj obuke... I većinu zadataka ovaj, izvršavali smo samostalno. Ne kažem da smo sami određivali zadatke, komandant je taj koji nam je određivao zadatke, ali uglavnom, tog profila nije bilo više ljudi, pa smo sami, ovaj, išli na zadatke da obavljamo i radimo ono što je bilo delikatnije ili složenije... i... iz... što je... zadaci koji su proisticali iz našeg naziva. To je, ovaj... mi smo kao odelenje neko vreme bitisali gore. Ne mogu se, verujte, slabo sa ciframa stojim, da bi... kasnije smo prerasli u vod za protivteroristička dejstva. To je period, mislim, sredinom 80-tih godina.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Govorite o nekim... pored nekih redovnih, govorite o nekim specifičnim zadacima. Možete li mi reći, da li ste eventualno takve zadatke dobijali i preko Uprave bezbednosti kojoj ste nekada i formalno pripadali?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Bilo je zadatka koje smo izvršavali direktno, koje... nam je određivala, naređivala Uprava bezbednosti, čak za te zadatke nismo smeli obavestiti svoje pretpostavljene starešine i oni nisu znali o tim zadacima u toku, dok smo mi radili te zadatke.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete da nisu znale vaše neposredne starešine, na koje starešine mislite? Na starešine Gardijske jedinice ili neke druge?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Mislim konkretno na komandanta brigade i komandanta bataljona vojne policije, koji je bio neposredno, ovaj, zadužen za našu jedinicu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažite mi, da li se taj način funkcionisanja jedinice ili sastav, ili na neki način bitno menjao za tih, ako sam dobro razumeo, desetak godina, od kako ste bili deo Gardijske, do vukovarskih događanja, do 1991. godine?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, pa nije se nešto posebno menjao. Mi smo imali svoju svakodnevnu obuku, kao što je poznato, u vremena... vreme... u to vreme u

Jugoslaviji, Socijalističkoj Federativnoj, koja se tada tako zvala, bilo je mirno, nije imalo potrebe za našim angažovanjem, osim... osim... redovnih obezbeđenja koje smo obavljali kad dođu strane delegacije, obezbeđenje ministra, nije bio ministar, tad je bio savezni sekretar, ovaj, izvinjavam se, sada je ministar, saveznog sekretara za narodnu odbranu i davali smo još obezbeđenje načelniku Generalštaba.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li mi reći sastav te vaše jedinice, da li je bio isključivo od profesionalnih oficira ili i onih koji su bili na odsluženju vojske?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Sastav, znači govorim isključivo za protivteroristički vod, što kasnije ćemo doći da je bila formirana četa, da su bila dva voda vojnička, ali sastav moje jedinica, znači mog voda isključivo je bio starešinskog sastava, i bukvalno svi koji su završili srednju vojnu školu... normalno da je ovde vršen... od... izvršen izbor, da su najbolji došli, i baš se radilo o strogo profesionalnoj jedinici.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li to podrazumeva da su svi završavali i posebne kurseve iz raznih oblasti koji su se ticali takve... takve vrste dejstava?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. To se podrazumeva. Ovaj, kurs vojne policije morao je svaki imati pripadnik, jer smo bili u sastavu zvanično ovaj ovlašćena službena lica vojne policije. Zatim su po potrebi, ja sam na primer, imao još i kurs protivdiverzije zaštite. Kao i sve jedinice. Neko je imao kurs za snajperiste, neko je imao kurs za rukovanje minsko-ekspolzivnim sredstvima, i uglavnom, ono usko stručno vojničko što nam je trebalo, te kurseve smo završavali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali pored tog kriterijuma, pored potrebe da se završavaju svi ti kursevi, govorite i o tome da je izbor padaо na najbolje i na najpouzdaniјe kandidate za takvu jednu jedinicu. Je l' sam vas tako razumeо?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, upravo ste dobro razumeli. U našu jedinicu nije mogao doći starešina koji nije imao opisnu ocenu "naročito se ističe" - koja odgovara odličnoj oceni. Onog momenta, dakle i kad je u jedinici bio, kada bi došao svojim činjenjem ili nečinjenjem da zaslužuje nižu ocenu, bio je zamjenjivan sa drugim starešinom, ovaj, nije ostajao kao takav u jedinici. Nisu se trpeli, ali bukvalno, nikakvi ispadи, nikakvi... čak nam smetalo što smo i suviše morali biti, ovaj, čak više nego ostali i disciplinovaniјi i odgovorniji, sve ono što vojnički hleb nosi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: E sad, pored tih profesionalnih i ličnih kvaliteta, koje su imali oni koji su odabrani za tu jedinicu, da li po onome što vi znate, se vodilo računa o nacionalnom sastavu te jedinice, i kakav je bio nacionalni sastav vaše jedinice?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Verujte, ovo baš govorim iz srca, ja sam završio srednju vojnu školu u Sarajevo, to sam već naglasio, znači gde je bio mešoviti sastav. U... takva je klima bila tada kod nas da se uopšte nismo prebrojavali i ja nikad, verujem ni ostali, nisu razmišljali kakav je nacionalni sastav. Ja sad kada vraćam film, znam da nas je bilo svih, odnosno, bila je jedna, da nazovemo, mala Jugoslavija u toj jedinici. Ali, prilikom dovođenja u tu jedinicu, ja mislim čak što više da je to spontano dolazili sposobni ljudi, da nije vođeno računa ko će doći, nego ko je sposoban. Ali tako se bilo pogodilo da nas je bilo baš, ali bukvalno baš svih... sa svih prostora Jugoslavije. Jedino eto, sticajem okolnosti, mislim, ne mislim, nego siguran sam da nismo imali Albanca u

sastavu te jedinice. Nije što nešto smo imali protiv Albanaca, nego nismo našli odgovarajućeg sposobnog da zaslužuje da bude u toj jedinici. Mislim, oni koji su tražili. Nisam ja tražio, ne govorim u svoje ime.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. A hoćete mi reći, taj broj je verovatno varirao tokom godina, možda ma... manje ili više, ali o kom se broju radi dakle, vas profesionalnih...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Znači...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: ...starešina te jedinice?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: ...kao i svako odeljenje, sad... nismo bili popunjeni uvek... Izvinjavam se, ja sam pre vremena počeo da govorim. Nismo bili... nismo uvek bili popunjeni sto posto. Formacija je bila koliko se sećam, kažem opet, sa ciframa... devet i plus komandir – deset. Znači, negde treba da nas je sa komandirom voda, kada govorimo o vodu, da nas je tridesetak. 30 u stvari, tako, 31. Ne mislim na logističku podršku, nego mislim na same pripadnike jedinice koji su bili obučeni, sposobni za borbu i za... izvršavanje zadataka što... prema nazivu jedinice.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Sada ću vas pitati u vezi te jedinice, ali vezano za ovaj period, dakle 1991. godina - koju svakako pamtite.

ADVOKAT DOMAZET: Ali bih molio časni Sud da za trenutak pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatnu sednicu molim.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, opet moje pitanje vezano za 1991. godinu. Iako ste govorili o tom višenacionalnom sastavu, ali... interesuje me upravo u to vreme, obzirom da je već dolazilo do problema sa raznim republikama bivše Jugoslavije, da li ste imali u jedinici tada starešine hrvatske nacionalnosti?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Imali smo, i to izuzetno sposobne i dobre starešine. Čak mogu navesti imena nekih ako nije problem?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, izvolite.

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Imali smo vodnika Lučić Josipa, imali smo vodnika Marinko... ne mogu prezime da se setim, imali smo vodnika Franjo... i njegovog imena ne mogu da se setim. Imali smo... pošto zastavnik to je bio... zastavnik koji nam je bio logistika, Pavković Ivo. Nažalost, već je umro. Takođe i njegov sin, verujte njegovog imena ne mogu da se setim, ali... koji su završili srednju vojnu školu i koji je bio pripadnik naše jedinice. I da, imali smo... mislim... meni je žao što ovo sada moram... ja

sam to prebrojavao po glavi kasnije, ne znam iz kog razloga. Tada nisam ni znao. I Sininković Željko, koji je bio, kažu, pola... pola... mislim da mu je otac Hrvat, majka Srpskinja ali... Da. Imali smo Višticu Zlatka, koji je bio Hrvat. Imali smo Bunjevčević Ivicu koji je... je se izjašnjavao kao Bunjevac. To je... tol'ko sam se setio. Možda još neko ima, ali tol'ko sam se setio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kada ste malopre govorili o toj vašoj jedinici kao vodu, pominjali ste, čini mi se, da je to kasnije postala četa. Hoćete nešto o tome reći, kada i kako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, krajem 80-tih, ta naša jedinica je prerasla u četu. Iskreno da kažem, mi kao vod to nikad nismo doživeli lično da je to naš sastav, jer su ta dva voda, pošto kod nas je trojna ta formacija, sačinjavali od vojnika koji su bili na redovnom služenju vojnog roka. Obično su birani sposobniji... iz bataljona, pa bi se tako oformila ta, ta dva voda, koji su dolazili iz redovnog služenja vojnog roka... s tim što su im komandiri odeljenja bile starešine koje su završile srednju vojnu školu i komandiri vodova oficiri, komandir čete, oficir. I to je otprilike taj sastav.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete krajem 80-tih godina, znači negde bliže oko 1990. godine, ako dobro razumem i otprilike negde to vreme kada je postala četa sa tri voda?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Ne mogu se tačno godine, godine setiti ali to je bio, taj period, bliže 1990. godine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako sam vas dobro razumeo, dakle vaš vod, onakav kakav je bio od početka, od negde 1981. godine ostao je gotovo isti, samo su pridodata dva voda od onih koji redovno služe vojni rok, ali po nekom posebnom ipak kriterijumu biranih vojnika, je li tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ali moram naglasiti da mi nismo i pored toga bili smešteni u istim prostorijama. Mi smo imali zasebne prostorije, zaseban plan obuke, i osim na papiru, što je neko to vodio kao četu, mi... ni... nismo u praksi imali zajedničko ništa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, hvala. Dovoljno ste o tome rekli, razumeo sam. Sada bih vas pitao za ono vreme 1991. godine. Sećate se svakako događanja u Vukovaru. Vi ste tada još uvek bili u Beogradu, je li tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Što se... dugi period, ovaj... Ja lično o Vukovaru kada govorim, ako ne pomenem prethod... šta je prethodilo Vukovaru, onda osećam se da sam nešto iz konteksta istrgao, da nisam rekao komplet celinu. Da, da. Na pitanje – bio sam u Beogradu kad se u Vukovaru dešavalо to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pre... pre nego što budem prešao na tu temu, ovaj, učešće vaše eventualno i vaše jedinice u Vukovaru, pomenuo sam malopre i verovatno ćete se složiti, da je, su te godine - 1990. i 1991. godine, bile godine početka nekih dešavanja u Jugoslaviji. Da li ste vi lično ili i možda pripadnici vaše jedinice, učestvovali u nekim zadacima, dakle pre ovoga, pre Vukovara, nešto što bi bilo potpuno specifično... i van Beograda gde vam je bilo sedište?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa upravo sam i rekao, ovaj, da 1991. godine i Vukovar ne mogu zasebno odvojiti, a da ne iznesem moja saznanja o prethodnim događajima. Konkretno se radi – 1990. godina, gde sam ja, ne samo ja, nego svi pripadnici koji su ovaj, došli do, do tih saznanja, bili, ono, zatečeni, zaprepašćeni i iznenadeni, ne znam više koju reč da upotrebim. Naime, radilo se o tome, mi ništa nismo znali šta se dešava, da bih 29. novembra, sećam se tog datuma, jer mislim da je časnom Sudu poznato da smo mi to slavili kao dan Republike, pozvan sam u komandu Gardijske brigade od kuće, jer sam bio slobodan, da dođem obučen u civilno odelo, što sam i učinio. Kada sam došao u Gardijsku brigadi... brigadu, kod dežurnog operativnog, verujte ne sećam se sada ko je bio, a to se može iz dnevnika dežurstva ustanoviti, zatekao sam još tri svoja druga da su već stigli pre mene. Ako mogu pomenuti imena? Radi se o Hurić Ramadanu, o Đorović Draganu, Đorović. Zatim se radi o Vučinić Radomiru. Ovaj... Mislim da sam kasnije saznao, ne znam, da je više nas pozvano ali da smo nas četvorica prvi došli. Dobili smo naređenje od dežurnog operativnog u Gardijsku brigadu, da... da krenemo put Zagreba. Za tu potrebu dato nam je na raspolažanje auto... mislim da je reč o *Opel Recordu* ali... mislim, ali nisam siguran. Uglavnom putničko auto. Rečeno nam je da uzmemo svu neophodnu opremu koja nam je, koja je potrebna jednom pripadniku. A to se podrazumeva šta je bila naša oprema, i ovaj: naoružanje stavimo u gepek, i što pre idemo u Zagreb, s tim da na isključenju, prvom isključenju iz Zagreba, pošto smo imali inače i radio stanicu u autu, a ja kao najstariji pripadnik automatski sam bio i ovaj... vođa, komandir te grupe, da se javimo, signal ne znam koji je bio... u Zagreb, mislim da je bilo reči... dežurnom vojne policije u Petoj vojnoj oblasti. I ako dobijemo povratni signal, sad opet ne mogu se setiti šta je bilo... jedne... naziv nečega, da idemo put Varaždina. Išli smo... Da napomenem, na auto smo stavili vojne oznake, što već je u Hrvatskoj počelo, bilo je par, ovaj, maltretiranja vojnika, ako nas nađu sa vojnim legitimacijama i šta ti... Uglavnom, savetovano nam je da stavimo vojne oznake, da... još, da nas neće onda zaustavljati policija, ovaj, zagrebačka. To smo i uradili. Znači, već sam preskočio... Ovaj, prvo isključenje, dobio sam signal za Varaždin, nastavili smo put prema Varaždinu. Kod drugog isključenja za Zagreb, dobio sam onu, onu drugu šifru da svratim u komandu Pete vojne oblasti u Zagreb, što sam i učinio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pre nego što nastavimo, naravno, ja vas molim da uglavnom što sažetije kažete šta je bio cilj tog vašeg zadatka. Ali bih vas prethodno pitao po čijem... ko je ovu akciju, da li vam je poznato, naredio? Dakle, po čijem naređenju ste postupali ovog puta?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: U toku puta nismo znali po čijem naređenju dok nisam došao u prostorije Pete vojne oblasti. Tamo nas je čekao general Aca Vasiljević, koji je tog momenta bio načelnik Uprave bezbednosti. I u prostorijama KOG-a nas je primio, u prevodu to je kontraobaveštajna grupa, ovaj, se zove u skraćenic za KOG-a, gde nam je, svoj četvorici nas znači, posle razgovora nekog kratkog, rekao da je počelo neko naoružavanje u Hrvatskoj, da smo mi došli da operativno poradimo i da probamo da sprečimo, odnosno da one koji su, pošto je već deo oružja bio podeljen.... podeljen, uhapsimo, privedemo sudu i da im se sudi. Da bih prepoznali lica koja su to radila, nama je Aleksandar Vasiljević, general, prikazao deo filma, koji je kasnije prikazan na Radio televiziji Srbije. Ja mislim da je to posle... to se dešavalo 29. novembra, a film je, mislim, išao oko 20. januara. Do tada niko za taj film, ni mi nismo znali, ali smo samo deo filma

kol'ko bi nam pomoglo da bi mogli da prepoznamo aktere naoružanja i koga treba da odradujemo u smislu hapšenja na terenu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo... molim vas, pre nego što nastavimo dalje, postoji jedna greška u transkriptu. Vi ste rekli datum kada je ovo vama prikazivano. Možete i da ponovite, jer je čini mi se greškom ušlo u transkript jedan drugi datum. Kada je vama... kada su vama ti delovi filma prikazani?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Znači, tog dana, 29., zato što je bio Dan Republike, zato se sećam. Tog dana kada smo došli u Zagreb.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Hvala. Zato što je stajalo greškom 20. novembar, iako ste vi čini mi se odmah i rekli da je to 29. novembar. Dakle, hoćete li nastaviti šta je posle toga bilo? I još samo jedno: da li vas razumem, dakle general Vasiljević vas je čekao. To je bilo dakle pod upravom Uprave bezbednosti. On je bio na čelu te Uprave bezbednost JNA, je l' tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Nastavite.

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: I data je napomena da o ovome nikome ne smemo reći, pa ni komandantu, ni nikome, tajna. Mi smo k'o vojnici to razumeli. I to veče smo prenoćili u Zagreb. Sutradan smo dobili vozilo, mislim i vozača, nisam siguran, a ne, jesmo vozača sigurno, ali ne znam mu ime, pošto tamo čoveka - nisam poznavao nikoga, koji nas je odvezao na područje Virovitice... jer spomenuta lica su bila iz tog grada.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate imena tih lica koje je trebalo da uhapsite?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Radilo se o Đuri Dečaku. On je bio neku funkciju imao je u HDZ-u, tada u opštini Virovitica. Radilo se o Habjancu, ime ne mogu da se setim. Ja mislim da je on bio predsednik skupštine opštine Virovitica i nažalost, radilo se o naša dva podoficira. Ali kasnije kada sam video, aktivirali su se, nisu završili ni srednju vojnu školu, što nama koji smo završili srednju vojnu školu mnogo znači da neko ne pravi gluposti, ovaj, o Šabarić Vladu i... ako me dobro seća... sećanje služi, Horvat Franjo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: S tim da napomenem, bitno je, da Đuro Dečak i Habjanac su bili u Virovitici, a ovaj Šabarić Vlado je bio u Koprivnici na karauli, komandir karaule. I ovaj Horvat, on se vidi na tom filmu baš - što je prikazan, sedi mislim sa desne strane Špegelja dok traje razgovor.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo nešto pre nego što nastavimo da završite taj deo. Kada je već reč o ovom filmu, vi ste delove, kažete, filma gledali i znate da su delovi, jer je januara prikazan celoj javnosti u Jugoslaviji, je l' tako? Taj film i deo koji ste gledali i još nešto što ste videli kasnije na tom filmu, je l' sam vas tako razumeo?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Da. Što su u celosti, taj film je na televiziji prikazan u januaru mesecu, a mi smo pogledali sasvim, sasvim kratke delove, kol'ko samo da likove, ovaj, zapamtimo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Naravno, o januaru kada govorimo, govorimo o....

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: O januaru 1992. godine... 1991. godine, izvinjavam se.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sledeće, da. Kažite mi najkraće, zbog Pretresnog veća, šta je bila tema tog... ne... vi ste rekli, samo da ispravimo transkript....

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: 1991. godine, januar, molim vas.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Najkraće zbog Pretresnog veća, taj film koji je prikazan celokupnoj javnosti u januaru 1991. godine, na šta se odnosio? Spomenuli ste Špegelja. Najkraće, kažite - šta se videlo na tom filmu?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, ja sam film pogled' o, ja sam... u januaru mesecu. U toku hapšenja, mi smo bili na terenu tamo. I film je pušten u javnost pošto smo mi uhapsili, mislim, ako je ovom Sudu... Mislim, mi smo imali neki pokušaj hapšenja čak i 1990. godine, ali je obustavljen, iz kog razloga ne znam. Ovaj, ali... pa smo se vratili u Beograd, pa smo došli ponovo u januaru. Znači, nismo svo vreme bili od novembra do januara u Hrvatskoj, ako je... bitno. E, 1991. godine, ovaj, taj film mi smo, po hapšenju ovih, mi smo čuli od generala Vasiljevića da je išao film, što nismo bili u prilici u Hrvatskoj da gledamo taj film. I tog momenta, verujte, nisam ni znao šta je. Tek kad sam došao u Beograd, vid'o, vid'o sam da je, da je moje okruženje zaprepašćeno bilo, da je šok bio u Beogradu, razumete. Ovaj, što sadržaja filma, mislim da je tol'ko puta prikazan da je i časnom Sudu poznat. Radilo se o naoružavanju, čak šta više, o nekim likvidacijama. Znam da Špegelj pominje, što je nepojmljivo za jednog generala koji je... u stomak: decu, ženu, vrata, bum-bum. Taj smisao filma je bio, ovaj. A to sam video kasnije u Beogradu. Ja to veče kada je prikazan nisam ga gledao, jer sam bio na poligonu Gakovo, opština Virovitica.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Pre nego što se nakratko vratimo na to, vratio bih se na jedan vaš odgovor koji ste danas, malopre, dali. Rekli ste da vam je general Vasiljević u Zagrebu rekao šta je vaš zadatak, i da to predstavlja strogu tajnu, i da ne smete ni vašem komandantu da kažete. Na koga komandanta se mislilo?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Tog momenta komandant moje Gardijske brigade bio je pukovnik Mile Mrkšić. Tada pukovnik.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Taj zadatak o kome govorite... koliko je, ako mogu... ako se sećate, dana trajao do vašeg eventualnog povratka u Beograd? Jer nisam najbolje razumeo. Vi ste izgleda više puta odlazili...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... pa malo razjasnite...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... ako možete?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ovaj. Ako je... Prvi odlazak je... znači, reč je o 1990. godini, 29. novembra. Posle nas četvorice došla je komplet grupa bez komandira, jer je komandir bio na nekom drugom zadatku, tako da je na mene bila pala uloga da organizujem komplet akciju hapšenja. S tim da napomenem, da Aca Vasiljević je od nas zahtevao da mora biti sve izvedeno u skladu sa zakonom, da se ne sme upotrebiti ni najmanja sila, jer su mu ti svedoci bitni da dokaže da proces naoružavanja u Hrvatskoj je... u Hrvatskoj je započeo. I prvu akciju hapšenja mi smo imali, pokušaj hapšenja, početkom decembra te 1990. godine. Negde dva dana smo bili nas četvorica, to opservirali, gledali... gde, šta, kako, na koji način izvesti što bezbolnije, i onda je pristig'o ostala... ostali deo jedinice. Došli su sa Puchovima u Zagreb i mi smo naredni dan, znači... ne mogu se vezat' za datum, ali je, to je... 3. ili 4. decembar, tom... u tom, u tom vremenu - organizovali komplet akciju hapšenja pomenute grupe. Pošli smo u Zagreb... iz Zagreba tu akciju hapšenja... tog... početkom decembra. Znači... komplet, sa krim. tehničarom, maricom za prevoz, sve ono... Nemam zvuka... nemam zvuk u slušalicama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Čujete sada dobro?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Sad čujem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro.

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Sad čujem, čujem. Okej.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ovo mi kažite samo najkraće. Dakle, taj zadatak ste na kraju završili, i ova lica koja ste pominjali su bila uhapšena, ako vas dobro razumem?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, 1990. godine kada smo pošli, neko je zaustavio akciju pred samo hapšenje. Mi smo došli u Viroviticu komplet, a neko nas je radio stanicom, ovaj... mi smo obavešteni samo: "Sad čete u kasarnu". Mi smo svratili u kasarnu. Tu smo čekali do pola noći. Aca Vasiljević, napominjem, nije bio tada s nama. Mislim da je bio pukovnik Gligorović. I tu smo čekali, čekali, da bi negde oko... jedan, dva posle ponoći dobili naredbu da se vraćamo za Zagreb, da nema ništa od hapšenja. U kasnjem razgovoru sa Acom nekom prilikom smo ga pitali šta je bio problem, on nam je rekao da savezni sekretar nije bio u tom trenutku u zemlji, i nije imao ko da mu odobri akciju... hapšenja. To je reč o 1990. godini i decembru mesecu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A savezni sekretar je bio...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: U Mađarskoj. Takvu... takvu smo dobili informaciju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I ko je bio savezni sekretar tada?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Veljko Kadijević.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada je... Kako sam vas razumeo, ipak to hapšenje obavljenlo. Kada je to bilo? Koja je to akcija bila?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: E, to je znači već reč o 1991. godini. Mi smo posle ovog, ove akcije, to smo rekli više puta, vratili smo se u Beograd i došli smo ponovo u januaru mesecu u... 1991. godine na to područje i izvršili hapšenje pomenutih lica. To je reč i... baš imam problem s datumima. Znam da je januar, oko 20. Dva dana gore, dole. Taj period mislim da je. Kada je film išao. Uhapšeni su uglavnom onog dana kad je film išao na RTS-u uveče. Prvi put kad je prikazan. I to se može iz dokumentacije RTS-a lako ustanoviti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pomenuli ste, kada ste govorili o nekim od ovih ljudi – HDZ? Šta je vama tada rečeno o... eventualno o tim ljudim, i uopšte o umešanosti HDZ-a u ovo naoružavanje u Hrvatskoj?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Što se kaže, ja sam bio nižeg čina, da naglasim, ja nisam... ali tada nam je rečeno i od Ace smo čuli, čuo sam o HDZ-u da je nacionalistička stranka, da želi razbijanje Jugoslavije. I ovaj, iz tih namera i su počeli uvoziti oružje, krijući, iz Mađarske. To su moja saznanja, a kasnije na terenu i uverenja... bila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete ovde "u razgovoru sa Acom" to mislite na, na koga?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim na generala Acu Vasiljevića.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li i ovaj vaš drugi odlazak u Hrvatsku, po istom nalogu i naređenju i na sličan način urađen kao i ovaj prvi?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Samo da naglasim da smo mi svu opremu koju smo prvi puta.... mi smo došli sa našim vozilima, sa našom opremom, ostavili u Zagreb, u kasarnu, zvala se "Maršal Tito", vratili se avionom, i drugi puta kad smo išli, opet smo išli avionom, ovaj, do tamo, po naređenju i organizaciji Uprave bezbednosti generala Ace Vasiljevića, gde nije znao komandant, ni bilo ko u kasarni šta radimo, gde radimo, i gde idemo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako vas dobro razumem, nije znao ni vaš komandant, ni ti njegovi oficiri...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Niko...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... Gardijske brigade?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Niko u brigadi nije znao šta mi radimo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li išli u vojnim uniformama ili u civilnim odelima?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Drugi put kada smo išli, išli smo u civilnim odelima. Sleteli smo na aerodrom Cerkle ob Krki, i odatle smo se kombijem sa civilnim tablicama po gupama prebacivali u ulicu... u Gajevu ulicu. To mislim da je bio naš vojni zatvor.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I još samo nešto. Spomenuli ste i malo govorili o Špegelju. Kažite radi Pretresnog veća, ko je bio general Špegelj?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: General Špegelj je bio komandant te Pete vojne oblasti. Ne mogu godinu, ali krajem 80-tih godina, i ja mislim da je kao takav otišao u penziju kao komandant Pete armijske oblasti. Bio je znači general Jugoslovenske narodne armije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li tada, u vreme dakle snimanja filma, u vreme kada ste ovu akciju vodili, i kada ste videli i na filmu ove ličnosti, da li je i tada on bio general JNA i na dužnosti u JNA?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. On je tada bio penzionisani general kol'ko sećam, ali bio je postavljen, mislim, za ministra vojske, kako to već zove se - u Hrvatskoj.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Je li se time završila ta vaša akcija, odnosno ovaj, ovo što ste radili po...?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Išli smo i treći put. Na insistiranje Ace Vasiljevića, gde opet niko iz kasarne nije znao, trebalo je pohvatati ljude iz čijih kuća se naoružavanje delilo pripadnicima... tamo sam na terenu čuo, mahom pripadnicima HDZ-a ali ne mogu, ne mogu to tvrditi 100 posto. I u tu svrhu imali smo da uhapsimo Belanija iz Suhog polja, ne mogu imena da se setim. Pre nas pokušaj Belanija čak i policija Hrvatske probala. To je bio period kad su ovi bili u zatvoru da bi se sudski postupak odvijao. Znam da nisu uspeli. I mi smo dobili taj zadatak. Međutim nije ga bilo na pomenutoj adresi, i nismo uspeli to da uradimo. Ali, uspeli smo da uhapsimo... Ovog, ovog se sećam, svih tih... dosta detalja, zato... to je sad period gde sam ja to doživljavao kao neki ružan film. Nisam mogao verovati da to u... u mojoj zemlji da se to tako nešto može desiti. Uhapsili smo Nemet Željka, selo Žubrica, opština Podravska Slatina. Sećam se, zato što sam ja bio sa svojim odelenjem u obezbeđenju... u obezbeđenju ljudi koji su hapsila... njega su konkretno uhapsili general Aca Vasiljević i moj komandir. S tim... s tim, za tu potrebu opet je ono, da bi se ispoštovao zakon i krim.tehničar je iz Zagreba bio, urađen uvidaj komplet, nađeno oružje, i čovek je u tom prvom momentu priznao, po kasnijim pričama sve, da bi kasnije normalno, na sudu porekao, ali to... ono je, mislim nebitno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo mi kažite koji je to period bio?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: To je već... znači, reč je o periodu februar 1991. godine. Februar, možda i mart. Imali smo još jedno hapšenje, izvinjavam se, sad sam se setio - Bjelobrk Vinko, sećam se. Prodavao neke banane na pijaci, ovaj, i on je vršio to, pa smo ga uhapsili. Njega smo uspeli da odvedemo u zatvor i da... dalje šta je bilo već, nije bilo u našim rukama, nego u rukama sudstva.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Vratićemo se na ovu temu vaše brigade, odnosno vaše jedinice pred odlazak u Vukovar. Sećate se tog perioda?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ko se ne bi setio? Sećam se perioda odlaska u Vukovar. To se dobro sećam, jer znali smo za prethodna dešavanja u Vukovaru iz sredstava informisanja. Možda je nešto i preterano objavljivano, ali znali smo da se dešavaju tamo... da je tamo rat.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li je vaša jedinica, vaš vod ili cela četa otišla sa brigadom istovremeno u... na to područje?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Mi smo stigli zajedno, ali mi smo dan, moja jedinica znači, konkretno radi se o protivterorističkom vodu, mi smo dan pre toga otišli. Bili smo... smeštali smo se negde u okolini Šida. Bilo nam je objašnjeno da ćemo vršiti bočno obezbeđenje brigade u toku marša.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, vi ste nešto ranije krenuli da bi obezbedili marš brigade do...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Do sela, do Negoslavaca. Tu smo ... Međutim, u praksi to nismo sproveli tog dana. Kad je došla, kad je brigada došla, mi smo sišli dole na jedinicu, naređeno nam je da uđemo u kolonu brigade i tako smo otišli do Vukovara, s tim da smo imali neki prvi napad na nas. Jedno ranjavanje, negde na ulasku u selo Negoslavci. Mislim da se Đelatovci zove... Ne moja jedinica, nego mislim u okviru Gardijske brigade.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom da nam je već poznato da je Gardijska brigada... i komandno mesto bilo u Negoslavcima, da li je vaša jedinica se zadržala u Negoslavcima, ili je otišla prema Vukovaru?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Taj dan kada smo došli svi smo se zadržali u Negoslavcima. Koliko se ja sećam, mislim da... ne mogu biti siguran, da li naredni dan ili dva... deo naše jedinice je ostao, ali deo brigade je otišao u Vukovar. Ne mogu, ne mogu odrediti baš vreme. Otprilike znam kad su otišli, ali nije tog dana i mislim da nije sledećeg dana, da je tek trećeg dana.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li vi lično bili od tada pa do, do kraja, do pada Vukovara - u Vukovaru, odnosno sa jedinicom?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, na čelu sa svojim komandirom ja sam... Ne, nismo od tog dana. Mi smo uvedeni dan kasnije. Dan kasnije mislim, od ulaska brigade u Vukovar. E, od tog dana kasnije - do kraja, bio sam u Vukovaru na toj takozvanoj prvoj liniji borbenoj.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate za vreme tog boravka, da su eventualno sa vama u jedinici bili neko vreme neki novinari?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. A... sa nama jedan jedini novinar što je bio, to je bio novinar *Sky Newsa*, Van Lynden mislim da se zove. Prevodioc mislim da je neki, našeg prezimena, ne mogu da se setim i neki snimatelj, mislim, mislim da je bio plavi onako on, tako. Ta tri novinara su jedino bili s nama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ekipa *Sky Newsa*, snimatelj, prevodilac i novinar koga ovako identifikujete?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Upravo tako... Čak šta više, imam i neke snimke, jer sam i sam snimljen upravo od te ekipe. Kući mislim, privatno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li imate sećanja, sećate li se koliko su dugo oni proveli sa vama, odnosno vašom jedinicom?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Moja jedinica je tako bila na položaju da sam ja bio, pošto sam ja bio prvo odelenje, podrazumevalo se u prvu kuću, u prvu grupu. Nisu... Oni su bili sa komandirom u kući, i mislim, mislim, mislim, mislim da je... negde oko dan, dva su bili sa nama. Čak, prilikom prvog proboga neke linije gde smo se malo duže zadržali, da su bili sa nama i da su išli za nama u toku proboga... i snimali to što ima na kasetama onim što je *Sky News* objavljivao u svojim redovnim vestima. Čak vidi se da ima gde trči, gde se zaklanja, gde... Deo tog materijala imam i ja, što je Van Lynden dao komandiru, pa sam ja uzeo od komandira i presnimio da imam za svoju kolekciju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Čini mi se da ste već rekli, ali pitaću vas ponovo. Drugih novinara se uopšte ne sećate da ste imali sa njima bilo kakve kontakte?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, to nije bilo područje gde su oni rado dolazili. Ne.

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, možemo li na trenutak da pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatnu sednicu molim.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Virijeviću, sada ču preći na jednu potpuno drugu temu. Neću se baviti drugim delovima vašeg ratovanja i boravka u Vukovaru, već konkretno me interesuje dan kada je pao Vukovar. Da li možete da mi opišete taj dan? Šta ste vi tog dana, vi lično i eventualno oni s kojima ste vi bili, radili?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Od svih dana u Vukovaru, tog dana se sećam, kako se ne bi sećali. Završen rat. Nema više ginjenja. Nema više ni protivničke ni, ni naše strane. I sećam se detalja. Tog dana se sećam detalja. Ne vremena, ali uglavnom... čitav dan otprilike imam u glavi šta se dešavalо, jer verujte, to toliko obradovalo kada je, kada je završen rat da... sećam se kao nečega dobrog, kao nečega što, što, što mi se lepo desilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li nam reći onog čega se sećate, ako možemo da podemo od jutarnjih sati tog dana? Da li je tog dana ujutru bilo borbi, vi lično da li ste u tome učestvovali, i šta se dešavalо tokom tog prepodneva?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Tog dana na pravcu moje jedinice nije bilo nikakve borbe. Tog dana ujutru, bili smo smešteni u nekoj, zvala se "Pavlova kuća", jer je taj Pavle bio neki privatni preduzetnik pre rata, ovog zadnjeg u Vukovaru, bogat čovek, pa svi su znali za njegovu kuću, i zato se zvala "Pavlova kuća". Krenuli smo iz nje, znači prema Rusinskoj crkvi i dalje prema Vatrogasnog domu. Nije bilo nikakvog otpora. Kada smo došli do Vatrogasnog doma, radio stanicom čuli smo naređenje pukovnika

Panića da stanemo, da su pregovori u toku, i izgleda da će se predati Vukovar... {to smo mi i izvršili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo pre nego što nastavimo, malopre ste pomenuli pukovnika Panića. O kome Paniću govorite?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: To je... Reč je o pukovniku Paniću, načelniku štaba Gardijske motorizovane brigade.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Još jedno pitanje. Da li je tada bio pukovnik?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim da jeste, nisam siguran.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali ste sigurni da je bio načelnik štaba....

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim, znamo...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... Gardijske brigade?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR:... da je Miodrag Panić.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Šta vam je tada rečeno s tim da sačekate?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da sačekamo, da će... Izgleda da su pregovori u toku, da će se vršiti predaja. Sačekali smo, i posle određenog vremena, znam pošto sam bio blizu komandira, i čuo na stanicu, da možemo da krenemo, predaja je u toku, da idemo pažljivo, čisto da predemo teren, da nema nekih zaostalih džepova, da nema otpora, što smo mi i uradili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I da li je bilo tako, odnosno, da li dakle nije bilo više džepova otpora sve do mesta dokle ste vi došli?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije bilo nikakvog vije otpora. Išli smo, sećam se, znači, to je groblje s jedne strane, s druge strane škola, i tu je neka ulica, udolina, ne znam naziv, a ne znam nazine u Beogradu svih ulica, išli smo tom ulicom i pozivali narod da izade iz skrovišta, da je vojska... da su slobodni, da nema razloga da stra... da strahuju. To je narod i slušao, izlazio iz tih skloništa. Niko... ono, mi smo produžavali dalje. Oni su... Upućivali smo ih, tada je rečeno da idu svi prema "Velepromet"-u. To je neko sabirno mesto. Znam, ljudi su pitali - šta dalje. Ja sam tako razmišljao i zamišljao, idite tamo pa ćete se vratiti svojoj kući. To je moj stav. Oni su odlazili tamo. Mi smo produžili dalje. To se ide, znači dole, silazi se ulicom, pa ide uzbrdica, nizbrdica, pa uzbrdica i došli smo gore do gimnazije. Naziv joj ne znam. Ušli smo u gimnaziju. Vidim da je upotrebljavana kao vojni objekat. Bilo je nekih šlemova razbacanih, bilo je hrane... one zapakovane. Bilo je čak šta više, sećam se, jedne improvizovane hirurške sale, i bilo je u jednom hodniku, sad, da li su svi videli ili nisu - ne znam, bilo je dosta protivtenkovskih mina. Ja pošto sam završio kurs za protivdiverzionu zaštitu, palo mi je u oko i onda sam pomislio, ne daj bože da je ovo neko aktivirao, ovaj, svi bi izginuli tu. Zato su mi te mine baš zapale za oko. Da bih dalje produžili prema katoličkoj crkvi, čiji je kro... kro...krov već počeo da gori, ušli u crkvu, zatekli sveštenika sa časnim sestrama. Oni su izašli ispred nas. Ja sam se obratio svešteniku, izvinuo se: "Znam...", rečima, to se dobro sećam, malo sam i pobožan ali

"...znam dobro da je božija kuća, ratno je vreme, samo da vidimo da l' ima tragova boravka vojnika". On rek'o: "Nema problema. Ovde vojska nikad nije bila. Možete proveriti". I mi smo neki, vr... vrstu pretresa, pregleda, nismo nešto detaljisali. Pogledali smo, videli smo stvarno da nije bilo nikakvih tragova prisustva vojnika. On je na kraju tražio, najverovatnije je bio... nije očekivao ovaj, toliko korektan odnos naš - da mu napišemo potvrdu da smo mi boravili, da ne bi ostali vršli premetačinu i uznemiravanje njega i to sestrinstvo što je bilo pored njega. Pošto, sa nama je bio tada Marić Mladen doš'o, ali nije faktički on komandovao, komandovao je komandir... ovaj, on je ispred nas napisao potvrdu čoveku da smo bili, jedinica ta, ovaj, po nazivu tačno koja, da je izvršen pretres, i da nema dalje da niko šta rade, sve u redu, i... ostavili smo njih i nastavili dalje. E sad, sećam se jednog tu događaja, znate, vojnici surovi rat, gine se, ali našli smo neku harmoniku i više nam nije bilo do, do rata, još nije sve... Vukovar... i mi smo tu harmoniku... i jedan svira, zapevali smo "Dunave, Dunave", što.. kad sam video Dunav, bio je kraj Vukovara, pa... pad, osvajanje Vukovara, kako ko već hoće. Došli smo do Mitnice. Znači, to nije veliko rastojanje, mislim, ne mogu sada da ocenim ali blizu je. I tu na Mitnicu počeli smo pozivati narod onaj tamo iz naselja da polako izlazi, da nema razloga da se boje bilo čega. I tu se završava tog dana, mislim, ne može se nazvat ratno dejstvo, ali naša aktivnost u vezi rata, i tu se završava uopšte za mene ratna dešavanja u Vukovaru. Sve kasnije ono je bilo, tehnika, pripreme, vraćanje i tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažete, spomenuli ste da ste išli prema Mitnici. Da li ste išli ili došli do Vodotornja...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: ... u Vukovaru?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Došli smo baš do Vodotornja i mislim da smo ušli negde tri, četiri... tri, četiri reda prvih kuća do Vodotornja, dalje nismo išli. Tu smo došli i tu se sećam jednog detalja koji nije bitan. Čovek, mislim, mene je oduševilo, izaš'o jadan sa komplet uniformom, šlemom. To je jedini u Vukovaru koji se tako pred'o. Mi ga razoružali, uputili dalje, mislim, sa svom kolonom da ide dalje. I čak mislim da mu se sećam imena, da se zove Hrvoje Džalto. I mislim da je završio u Zagrebu. Mislim, tako sam posle raspitiv'o, ovaj, mislim da... da je čovek otišao, razmenjen, niko mu ništa nije ni radio, ni...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažete jedini, po vašem viđenju, jedini koji je izašao i predao se u uniformi i oružjem, je l' tako...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Jedini...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: ... razumem?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: ... čovek koji me oduševio iz tog razloga što je izašao onakav kakav je, kompletno naouružan, sa šlemom na glavi, puškom, bajonetom o pojusu, mislim ono, uredno, vojnički, ovaj... što je mene oduševilo. Mislim, ja sam vojnik pa gledam, časno radi čovek.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li ste možda tada ili kod Mitnice, videli druge koji su se predavalili...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... kao vojnici ili ne?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam ja bio na tom pravcu. Ja sam bio na pravcu gde se narod sa Mitnice, znači, stariji, žene, deca i poneki muškarac srednjih godina, ovaj, izvlačili, išli ovamoprema "Velepromet"-u.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kažite mi, kad se tiče Vodotornja, da li ste tada primetili, da li se nešto dešavalo na samom Voditornju?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, to je bila neka naša, ovo ja što znam, mislim - bila trka - ko će prvi da postavi zastavu na Vodotoranj. On je bio kao simbol da je taj prvi oslobođio Vukovar ili... ne, ne znam, simbol nečega, da je prvi... doš'o do kraja nečega.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je l' postavio neko zastavu?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ja mislim to je jedinica... Mi nismo se peli, nama nije ni do, do penjanja bilo. Mislim da je bio komandir voda Žunić toj jedinici koji vojnik se popeo gore i postavio neku zastavu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: E, kad je reč o toj zastavi, sećate li se: čija je to zastava bila?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: To je zastava, mi smo tad svi bili... jugoslovenska zastava. Druga nije ni mogla ni bit' postavljena. To je bio period... kakvi...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, to je zastava Jugoslavije?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Samo Jugoslavije. Ma to...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali postojale su tada i zastave republika, je l' tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Postojale su zastave republika, čak ovaj, ono, po Srbiji se mahalo i sa nekim zastavama koje nisu bile zvanične republičke ali, ne, ne, zastava Jugoslavije, mislim kakvi. Taman posla, to, to nije bilo govora drugo da... ni u razmišljanju, a kakvo... kamo li...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam, gospodine Virijeviću.

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, obzirom da će malo preći na jednu drugu temu, mislim da je ovo pogodan trenutak za prvu našu pauzu?

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Domazet. Nastavićemo odmah posle 10.45 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Virijeviću, nastavićemo dalje. Govorili smo o danu pada Vukovara, i vi ste malopre davali odgovore šta se tog dana dešavalo. Hoćete mi reći, ovo o čemu ste pričali, koji je to deo dana bio i šta se... vaša sećanja na popodnevne i eventualno večernje događaje... tog dana?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Sad, koliko me sećanje služi, koliko me sećanje služi, to je u popodnevnim, mislim da negde oko... dva sata, eventualno tri, da se to sve završilo. I ja sam, verujete, bio pri... ne prilično, nego baš umoran i prvo što sam poželeo, sretan što je došao kraj, da odem negde da se odmorim, da... ovaj... i eto, to je taj motiv. Drugi motiv je bio da što pre se sklonim s tog područja, pošto ni... ni... nije, baš se ništa dešavalo, sve je mirno teklo. Prošao sam komplet ratište, taj deo rata. Zahvaljujući sreći, osim nekih blagih povreda, nisam imao neko veće ranjavanje, i da tu izbegnem sad kada je već, da kažemo, mir, pošto je na sve strane bilo neeksplođiranih mina, minskih polja koja su postavljeni ovaj... Hrvati i deo naših minobacačkih mina koje nije eksplodiralo što smo dejstvovali, i pokupio se i sa svojom grupom, znači moja grupa, to odelenje, ono što je preostalo, što nije ranjeno, otišao u taj podrum u "Pavlovu..." odakle smo i krenuli tog jutra i prešli taj put do Mitnice.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, vi lično ste popodne otišli u tu kuću, "Pavlovu kuću" i odmarali, je l' tako da razumem?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, jer mi bilo rata preko glave.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Šta se dalje dešavalo posle tog vašeg odmora?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam bio ja sam u toj kući. Bio je sa mnom još Aleksandar, ovaj, Aca Gvozdenović, to je... ja sam bio komandir, bio je i Šiniković Željko... i još neki starešina koga ne mogu se setiti. I negde padom mraka, padom mraka, tamo iza pet sati, nemam orijentaciju vremena, to.... tada mi ništa nije značilo vreme, bio sam preoukiniran drugim stvarima, došao je komandir i naredio da uzimamo opremu i - pokret. I na pitanje: "Gde ćemo?", kaže: "Idemo na "Ovčaru", izgleda da se tamo nešto dešava". Moja lična reakcija, mislim čutao sam, u sebi sam mislio: "Dokle više?". Taman sam se bio obradovao da je prestalo sve, ali naređenje... Seli smo u Puhove, pošto je to naše formacijsko vozilo s kim... s kojim smo mi se prevozili, i uputili se put "Ovčare".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate možda koliko je ukupno vozila bilo u... sa koliko ste vozila vi krenuli?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: 15 godina je veliki razmak, pogotovo za dešavanja što su se nama dešavala, mislim da je bilo tri Puha. Oko tri. Ne mogu da budem decidan. Mislim oko tri da je bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se gospodine Virijeviću sećate ko je bio u vašem Puhu, odnosno Puhu u kome ste se vi nalazili?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa u mome Puhu je bilo deo mog odelenja koji su još bili borbeno sposobni. Znači, vozač je bio Aca Gvozdenović, bio Šiniković Željko

sa mnom, bio je ovaj, samo da se setim još... da se setim ko je još bio. Njih dvojice se sigurno sećam. Ostale ne mogu da se setim što... imam jednog ranjenog koji nije ni bio prisutan tada. Bio je jedan i dobrovoljac koji je bio u sastavu, ovaj, i on je bio u tom Puhu, Jovanović Zoran. I verovali ili ne, ne mogu se setiti baš svih imena.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Komandir vaš, je l' bio sa vama u vozilu ili u nekom drugom vozilu?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Bez obzira što je bio rat i kraj rata, i što smo bili prijatelji, u vojsci smo poštovali strogo subordinaciju. Komandir je bio na čelu, u čelnom vozilu sa Puhom, i on je išao prvim vozilom. Ja sam... već se tad'... tad' se već vratio Marić Mladen koji je ko... komandir čete bio ali je još praktično komandir četom rukovodio, što je ovaj bio ranjen, nije bio u toku, ali je bio sa nama. Mislim da je on bio u drugom vozilu i ja, kol'ko me sećanje služi, bio sam u trećem vozilu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tada kada je komandir došao po vas i ove druge koji su bili sa vama u "Pavlovoj kući", da li se sećate ko je u njegovom vozilu bio, odnosno - ko je vozio to vozilo?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Znam, njegovo vozilo vozio je zastavnik Steva Bisić... jer je on kod nas u stvari bio jedini profesionalac vozač.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. I hoćete mi reći vaša sećanja kada ste vozilima stigli na tu "Ovčaru"? Da li je to bilo prvi put da ste išli na "Ovčara"?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: To je bilo prvi put i zadnji put, kad smo organizovano išli na "Ovčaru". Kada smo došli na "Ovčaru", bio je jedan hangar. Prvi put... ovaj, u hangaru grupa ljudi, kanap... bile su neke bale slame tamo pored, toga se sećam. I znam da je kanapom bilo obeleženo, ovaj... valjda dokle se sme prići. Ja sam to tako shvatio, razumeš. I tako...oni su stajali tamo, mi smo došli. Izašli iz vozila. I sad... mene je... tad', tog trenutka preokupirao razlog dolaska. Jer kad smo došli, sve je bilo mirno. Gled'o sam levo - de... ima šta, niko... sve mirno. To je moj prvi utisak. Tako da... toliko me sećanje ovaj, služi. Još da naglasim, ovaj, ljudi su bili... prosek je bio tridesetak godina. Malo sam se iznenadio, bolje su izgledali nego što smo mi izgledali. Obrijani, uredni, ovaj... u dobroj kondiciji, što nisam očekivao, s obzirom na dugu blokadu koju smo držali u Vukovaru. I sasvim jedno ovako, bogami, iz vojničkog ugla, jedna dobra vojnička formacija, ovako, dobrih vojnika.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Doći ćemo do toga, do opisa tih ljudi koje ste videli. Ali najpre nešto o ovom vašem prethodnom zapažanju. Kažete da zbog toga što je rečeno da ima nekog problema, kad ste stigli, gledali ste levo i desno, pokušavajući, ja vas tako razumem, da vidite u čemu bi bio eventualno problem, i niste videli ništa što bi bio problem?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Zaista nisam...

TUŽILAC WEINER: Prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER: Hteo bih da u zapisnik uđe moj prigovor. Ponovo, u rezimeu iskaza ovog svedoka u vezi sa ovim delom svedočenja stoji da će svedok da govori o svojim kontaktima sa svedokom Tužilaštva P-001. Dakle, ponovo razgovaramo o stvarima koje izlaze iz okvira onoga što stoji u sadržaju rezimea koji je dostavljen Tužilaštvu. I ovo je drugi svedok na koga ulažemo prigovor u dva dana suđenja. Mi ne tražimo da se svedoku zabrani da iznosi bilo koje činjenice, ali želimo da upozorimo da on govori o činjenicama i to upravo u vezi sa spornim delom predmeta, a da mi o tome nismo bili obavešteni u rezimeu za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Zahvaljujem vam, gospodine Weiner. Hteo bih da kažem svim timovima Odbrane sledeće. Prema Pravilima (Rules of Procedure and Evidence), trebalo bi da se jasno iznese o kojim činjenicama će da govori svaki svedok. Ono što gospodin Weiner kaže u vezi sa ovim svedokom je utemeljeno. U rezimeu ni na koji način nije navedeno da će svedok da govori o ovim činjenicama o kojima se sada ispituje, i zbog toga potreba da se pridržavamo Pravila bi trebalo da svakako bude poštovana u većoj meri i to u svakom timu Odbrane. Naravno, prema Pravilu, ne traži se da se u rezimeu navede svaka reč koju će svedok da izgovori. Ali potrebno je da se navedu sve materijalne činjenice o kojima će svedok davati iskaz. I to je ono što stoji u Pravilu. Ako se tako ne radi, onda postoji čitav niz potencijalnih problema. Prvi od njih mogao bi da bude da može da se dozvoli da se postavljaju takva pitanja, ali da će biti potrebno da se odgodi unakrsno ispitivanje ili da svedok ode i da se ponovo vrati kasnije. Druga moguća posledica, može da bude da vam se neće dozvoiliti da postavljate određena pitanja. Ja ču da navedem samo te dve mogućnosti. Naravno, u skladu sa okolonostima, postoje i drugi potencijalni problemi. Trebalo bi da njih imate na umu i da sve učinite da rezime u potpunosti poštuju ono što stoji u Pravilima. Konkretno, u ovom trenutku gospodin Weiner ništa ne traži, tako da sada nećemo da preduzmeno nikakve konkretnе korake.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Virijeviću, vi ste počeli o tome da ste ulazili u hangar i videli ta lica. I opisivali ste njihov... vašu ocenu uzrasta njihovog. Ali ste govorili o njima kao o nekim hrvatskim vojnicima. Da li su oni bili u uniformi ili u civilnim odelima?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Oni su bili svi u civilnim odelima. Ja kad sam rek'o vojnici, mislio sam izgledom bili bi dobri vojnici. Tako su delovali, u kondiciji, u kondiciji... zdravo, kako da se objasnimo...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste vi lično s nekim razgovarali ili uopšte prilazili bliže njima?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste se vi lično duže zadržavali u tom hangaru?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ja čak šta više nisam ulazio u hangar, nego do ulaska u hangar sam do... do... doš'o, ali nisam...čak šta više, ni blizu one... kanapa koji ograničava, dolazio, što... Nisam imao potrebe tamo... nema šta da vidim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste primetili da je neko od ovih koje ste pomenuli da su sa vama došli, razgovarao sa nekim iz te grupe?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa da. Bio je jedan naš pripadnik - Memić Aziz. Sad je počeo neki... pa bio sam jedno pet, šest metara iza, neki due... neki verbalni duel sa nekim koji je izašao ispred te grupe. Znači, nije bio čovek u grupi, izašao je ispred te grupe, predstavio se kao neki Veliki Džo i tu je počeo da priča. Nisam čuo šta su ovaj, dalje pričali. Međutim, to je brzo prestalo, tako da... ništa značajnije se nije do... da, da bi, ovaj... bilo vredno pomena.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste ikada saznali ko je eventualno bio taj koji je razgovarao sa Memićem?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa normalno, mene je kao vojnika interesovalo, a iskreno da vam kažem, imponovao mi je nastup tog hrvatskog, ovaj, vojnik je bio, čoveka, ja sad... kako da ga opslovim, ovaj, pošto je bio častan - izašao je ispred svoje jedinice. I pitao sam Borčeta ko bi to mogao biti, pa kaže: "To je bio Pilip Karaula, komandant". To sam kasnije sazn'o.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete "Borčeta", na koga mislite, gospodine Virijeviću?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Karanfilov Borče. On je bio u našoj jedinici organ bezbednosti. Mislim na Gardijsku brigadu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li mi reći koliko ste.... Pre svega, da li imate neko zapažanje koliko je tu ljudi moglo da bude?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa da kažem, imam dva zapažanja. Prvo zapažanje kada smo došli, u oči mi palo, to bi svakom vojniku, što ovaj... vojska koja je čuvala tu, bila je u nekim novim uniformama i novim opasačima, što je mene... iznenadilo, jer smo bili dva meseca bez kupanja, bez svega. I drugo zapa ... ovo zapažanje, pa... moja slobodna procena, nisam zalazio... mislim da ih je oko pedesetak bilo, kol'ko sam ja mogao na prvi pogled... što sada ne mogu decidno tvrditi, ali to je moja procena.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete "oko", dozvoljavate mogućnost da je bilo manje ili dozvoljavate mogućnost da je bilo više od toga?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Manje ne, zato što... jedan deo... tog hangara od pozadi bilo je mrak, pa nije se moglo da se svi vide, razumeš? Iz tog razloga, kažem, nije moglo bit' manje. Moglo... samo je moglo biti više... po mojoj slobodnoj proceni.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad ste već to pomenuli, kažete, u jednom delu je bilo mraka. Da li je jedan deo, znači, bio na neki način osvetljen?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa kad sam došao ja znam, verujte ja ne mogu da se setim... setim na koji način, ali znam da su oni bili na vidnom mestu i osvetljeni. Sada ja... tog momenta mi nije bilo prioritet da gledam odakle svetlo al' stvarno je... bili su ljudi, vidi... vid... videli se ljudi, razumeš?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još... još samo jedno pitanje u vezi toga. Vi ste bili u trećem vozilu, pretpostavljam da ste bili među poslednjima koji su prilazili tu, ali da li ste videli ulazak ostalih? Da li je bilo nekih problema ili razgovora - pre ulaska u hangar?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Kol'ko sam ja video... video iz trećeg Puh-a, ovaj vozač kad je stao, Bisić Stevo, video se sa nekim čovekom koji je bio u uniformi JNA, nešto raspravlja, pa i malo su se pogurkali, ali nisam bio blizu da čujem o čemu je reč. Da bih kasnije kada sam prišao, video da je to kapetan neki, koji je kaže komandir i... ponovio je... valjda je... ne mogu da,da... šta su. Ali znam da je posle svima nama rekao da je naredeno odozgo da se ti ljudi tamo ne smeju dirati. I to... toliko sam čuo od tog kapetana koji, da kažem, meni nije poznat i nije iz moje jedinice u kojoj... u kojoj sam ja, ovaj... radio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo ovde u transkriptu u redu 39/3 stoji da ste čuli nekog komandira koji je Petar. Vi niste, čini mi se, pominjali nijedno ime, govorili ste da ste videli nekog ko je kapetan?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Kapetan, kapetan. Ne Petar. Reč je o činu, a ne o imenu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To... tog što ste čuli da postoji neko naređenje odozgo. Na šta mislite da se odnosilo i da li je rečeno šta to znači "odozgo"?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa to je kao odozgo, iz Beograda, mislim da je tako rečeno. I što mi dalje nismo ulazili. Mi svi znamo ko nam je u Beogradu. Da je tamo načelnik Generalštaba, da je tamo savezni sekretar. Mislim, bespredmetno je. Nismo ulazili dalje u diskusiju i ne tražimo ime ko je. Tako je rečeno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste u bilo kom trenutku nešto čuli o tome da li je bilo i ako je bilo - šta je eventualno bio problem?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam mog prijatelja komandira, mislim da on za časni Sud samo, da mi smo bili prijatelji u privatnom, a na poslu smo bili, a to je baš tako bilo, pitao: šta je razlog što smo dolazili? A on mi je rek'o, ovaj: "Pa neki pijani kapetan tamo doš'o i poč'o da preti tamo, ovaj, tim zarobljenicima". I on je mene dao objašnjenje da je to bio razlog što smo mi to veče došli. Ja sam to prokomentarisao pa, mi smo se zvali ponegde ovako kad nije pred strojem - "klasom": "Pa klaso, pa zar da ti jednog pijanog kapetana protivteroristički vod ide da juri?", a on kaže: "Naređenje je naređenje." I tako se to završilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koliko ste po vašoj oceni ukupno ostali na, na "Ovčari" i gde ste odatile krenuli?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja opet... cifre su mi stvarno slabost. Ali... mislim negde oko pola sata. Sad, dajem prostor i 10 minuta gore. Nismo manje. I... videli da... ali, baš bukvalno sve je bilo mirno. Seli u Puhove i vratili se nazad za... Vukovar.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete to "sve je bilo mirno", ipak da vas direktno pitam: da li ste možda u to vreme kada ste odlazili čuli neku pucnjavu u relevantnoj blizini, iz relevantne blizine?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa s obzirom da sam ja ovaj, iskusan strelac i ujedno i takmičar s puškom i prvak vojske s puškom, tako da ti zvukovi... dobro razlikujem daljine i blizine, ništa verujete, potpuni mir. Pucalo se po Vukovaru ovamo, šenlučilo se, ali na tom delu nije se čula pucnjava.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. I još samo nešto o vašim odnosima sa vašim komandirom. Vi kažete da je vaša klasa, vi ste nekoliko puta pomenuli, čini mi se, vaše odlične privatne odnose, da li su takvi ostali i posle Vukovara, odnosno da li ste se sa njim viđali i družili, ne samo profesionalno, nego i privatno?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa znate, kad ste s nekim od 1973. godine, kao peto... peto... petnaestogodišnjak, zajedno učite školu, družite se, i tamo smo se družili, pa je čak bio neki džudo klub, jer smo bili članovi pa trenirali, i normalno da smo nastavili kontakte, ovaj, i privatno i... Sve su bili do njegovog iznenadnog odlaska, bez mog, ovaj... otišao je ne znam gde, bili su kontakti najnormalniji, porodično smo se mislim posećivali se, nije samo ja i on, nego i deca i žene i tako... kako bi normalno bilo... bilo da dva prijatelja međusobno komuniciraju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Posle tog, vi kažete, odlaska, njegovog odlaska, da li vam se ikada javio telefonom, pismom ili na bilo koji način?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Nije. A to me... a to me boli. Ne znam, ne znam razlog zašto?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li smatrate da je postojao neki razlog?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. S moje strane ne. Ne. To je mnogo vremena proteklo u zajedničkom druženju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam, gospodine Virijeviću...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne meni, ne meni, nego nijednom, nikom u Beogradu nije se javio. Mesecima sam se pitao – zašto? Ali bez obzira na sve, ja ga i dalje smatram prijateljem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala lepo, gospodine Virijeviću.

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, ja sam završio moje glavno ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Domazet. Gospodine Boroviću, izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Imaću par pitanja, časni Sude. Hvala.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako je svedok spreman, prvo pitanje glasi: Da li biste Sudu objasnili na kom pravcu ste delovali kao jedinica u novembru mesecu 1991. godine?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, ne mogu se sad tačno setiti nazive ulica. Bojim se da ne pogrešim. Mislim da je Avgusta Cesarca ulica zvala. To je... ko zna Vukovar, to je valjda neka Zelena zona preko puta te "Pavlove kuće". Znači, ako se na jedinice oslonimo, znači išli smo... desno krilo... jedinice kojom je komandovao... tada ka-petan Bojkovski Saša.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li znate ko je bio sa vaše desne strane? Koja jedinica?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Sa desne strane bio je... Tu su nažalost dosta tih komandira poginulo u tom momentu, u novembru. Ne mogu se setiti baš ko je bio, a to je jedinica kojoj je komandant bio Adem Bajić.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pešadijska jedinica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste tada dobro upoznali Sašu Bojkovskog?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa da. Mi smo u istoj kasarni radili. Ja sam ga znao i pre toga i posle toga. Da, znam. Da, upozn'o sam ga.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Moje sledeće pitanje. Za vreme rata u Vukovaru, da li je bila osoba po imenu (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...) ikad ranjena?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, samo ogrebotina. Ta osoba je bila komandir. On je, naravno, bio u pozadini. Tako da ne, nije...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Neću da vas pitam...

TUŽILAC WEINER: Izvinite, časni Sude, da li možemo da predemo na privatnu sednicu na trenutak?

SUDIJA PARKER: Privatnu sednicu molim.

(*privatna sednica*)

sekretar: Vratili smo se na otvorenu sednicu, časni Sude.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja bih sada molio časni Sude, da se na ekran postavi dokaz broj 171. Tačnije da ga moja saradnica pusti. Ali pre nego što se to pojavi na ekranu, postavio bih pitanje svedoku.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste vi gledali film "100 dana Vukovara"?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Delimično. Nisam čitav film gled'o. To mene razd... ovaj, opterećuje, tako da izbegavam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dakle, poznato vam je da postoji taj film i da ste ga delimično gledali?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Molio bih saradnicu da pusti film.

(Video snimak)

Saša Bojkovski: Taksi, Vukovar noćas mora pasti. Idemo dalje.

(Kraj video snimka)

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste videli ovaj film?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj deo jesam. Ali ne film. Nego sam... to je ponavljano na našoj televiziji par puta, ovaj deo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta piše na početku ovoga filma?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: "100 dana Vukovara", ono... izašlo mi je...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Zamoli bih vas da sklonite ruku sa usta. Malo se slabije čuje. Izvinite, molim vas. Da li prepoznajete ovu osobu koja se nalazi na ekranu i čiji smo glas čuli u ovom filmu?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ovo je Bojkovski koji sad se preziva Bojković, Saša. I gde je moja jedinica, odnosno mog komandira, a ja sam u sastavu jedinice, smo u jednom periodu zamenili položaje, prešli smo na njihove položaje, a oni su se pomerili na, na drugi položaj. Mislim, poznajem čoveka i kasnije. I sad sam ga viđao....

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR:skoro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ovaj film, kažete, gledali ste u Srbiji, je l' tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Deo filma. Nisam čitav film gled'o.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato je li se ovaj film prikazivao u celoj Hrvatskoj, i da li je snimljen u Hrvatskoj?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Ne, ne, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste gledali delove ovog filma, kada ste slušali šta govori Saša Bojkovski, da li imate saznanje tada, u komentaru uz ovaj film, koje ime se pojavljivalo kao osoba koja navodno izgovara ove reči na filmu?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: To sam čak i ja rek'o i jednom prilikom kad sam sreo i Bojkovskog, tu se kaže da su to Radićeve... Radićeve reči. U tom filmu je rečeno. Ovaj, i to je, ovaj deo je, ko isečak, ponavljan je par puta i non-stop se ubacivalo da je Radić. I mene je čudilo da to niko nije ovaj, demantovao ili... čak ni fizički nisu slični.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da bi Sudu bilo jasno: kako je ubacivano "Radić" i na kog se Radića mislilo? Šta ste vi to čuli konkretno, kada ste pratili delove ovog filma?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da se radi o Radiću koji...

TUŽILAC WEINER: Ulažem prigovor na ovo.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Vi pitate ovog svedoka zašto je neko drugi ili zašto su ljudi iz Hrvatske koji su napravili ovaj film, rekli da je ovo Radić? To je pitanje koje treba postaviti producentu, reditelju, ljudima koji su napravili ovaj film, a ne ovom svedoku.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Možda nisam bio sasvim jasan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje je svedoku bilo: Kada su... kada je slušao delove ovog filma na srpskoj televiziji, da li je bio komentar u okviru samog tog filma - ko izgovara ove reči? Nisam čuo odgovor?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Pripisivano je da su to reči zločinca Radića. Iz hrvatskog... izbačen taj tekst bio, taj deo. Ali to je više puta. Nije to jedan put.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na kog se Radića misli? Je l' su rekli kog Radića?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa Radića koji je osuđen, koji je, izvinjavam se, koji je optužen pred Haškim tribunalom (ICTY), kao dokaz zločinstva. Smisao prikazivanja takav je bio. Takav komentar, uopšte. Sad ne mogu da se setim svake reči, ali...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je to bio zvučni komentar na filmu koji ste vi upravo gledali?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Upravo ovo i ove reči, i čak sam i Bojkovskog pitao: "Pa našta ti to liči?" On kaže: "Ćuti, ne dira me niko". "Dobro".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Boroviću. Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Moraću ja sebi da podignem malo radnu temperaturu. Imam vrlo dva kratka pitanja za ovog svedoka.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Virijeviću, ja sam advokat Novak Lukić, branilac Veselina Šljivančanina. Postaviću vam dva kratka pitanja koja su proizilašla iz dela koji sam ja čuo da ste odgovarali gospodinu Domazetu. Prvo pitanje: Kada ste govorili o nacionalnom sastavu vašeg voda, pa ste pominjali otprilike kakav je bio nacionalni sastav, da li vam znači nešto ime Šaban Šabani?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znači mi ništa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Ja će vas podsetiti da je to pripadnik albanske nacionalnosti koji je bio jedno vreme član... To je teza mog, ovaj klijenta. Ali nećemo o tome, ako vam ne znači ništa...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Reč je, reč je o Idrizu Šabaniju, a ne Šabanu Šabaniju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Onda imate bolje podatke od mene.

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa to mi je zemljak, pošto sam ja sa Kosova, tako da smo mi čak i ovako privatno bili dobri, tako da...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' on bio član vaše jedinice?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. On je bio član policijskog bataljona vojne policije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Drugo moje pitanje proizašlo je iz vašeg odgovora kada vas je gospodin Domazet pitao za... koja je zastava stavljen na Vodotoranj? Vi ste prosto bili začuđeni - kol'ko sam ja shvatio - otkud takvo pitanje. Povodom toga će vas pitati sledeće: Da li vam je poznato kakav je odnos mog klijenta prema jugoslovenskoj zastavi i prema jugoslovenstvu?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Vašeg klijenta, mog komandira čete, odnosno komandanta bataljona u tom pogledu baš smatram dovoljno ga poznam. Mislim da je čak preterivao. Mi smo čak i neke šale na njegov račun izvodili u potenciranju jugoslovenstva... "ljubim grob partizanske borbe". Uglavnom, bio je čak više... čak da kažem, preterano, ne preterano ali, baš projugoslovenski.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi znamo šta je "ljubim grob", Pretresno veće ne zna, ali neću ići u te detalje. Kakav je njegov odnos bio prema četništvu i kakav je... da li znate, njegov lični odnos bio prema tim četničkim simbolima, koji su očigledno bili prisutni u Vukovaru?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: U Vukovaru pošto nismo bili neposredno, ne znam. Ali inače iz prethodnog perioda, ona ko je htelo da bude najuren iz jedinice, mogao je samo da pomene to i onda bi... dobio što zaslužuje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala vam. Nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Lukiću. Gospodine Weiner, da li želite da odmah nastavimo, ili želite da napravimo pauzu?

TUŽILAC WEINER: Obe solucije mi odgovaraju. Možemo da imamo kraću pauzu. Kako god Pretresnom veću odgovara.

SUDIJA PARKER: Nama treba pauza od najmanje pola sata zbog redigovanja. Imate 10 do 12 minuta pre pauze. Zato mislim da bi bilo praktičnije da sada imamo pauzu.

TUŽILAC WEINER: U redu. Slažem se, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Nastavićemo odmah iza 12.00 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, da li mogu...

SUDIJA PARKER: Primetio sam razliku.

TUŽILAC MOORE: U stvari i nema mnogo sličnosti. Časni Sude, hteo bih da pokrenem dva manja pitanja. Ovo je sasvim jednostavno: Tužilaštvo je pozvalo tri glavna svedoka u vezi sa 18. novembrom. Oni nisu zaštićeni svedoci. To su bili Vezmarović, Vojnović i Vasiljević...Vukosavljević. Ni u jednom trenutku mislim da ni iz jednog tima Odbrane nije izneta teza da je tog dana došla antiteroristička jedinica i da je imala bilo kakve veze sa tim oficirima ili tim jedinicama, i da je bilo ko razgovarao sa Pilipom Karaulom. S tim u vezi ništa nije bilo rečeno. Dakle, u ovom trenutku Odbrana očigledno s tim u vezi poziva svedoke, a da naši svedoci nemaju prilike da prihvate ili negiraju da se to zaista i dogodilo. I to Tužilaštvo dovodi u znatno lošiju situaciju. I nije situacija takva da Odbrana o tome nije ništa znala, jer je svedok P-001 bio na našem spisku po Pravilu 65ter i bilo je potpuno jasno o čemu će on da svedoči. Mi smo povodom toga zabrinuti i sada ne znamo da li da tražimo da se neko ponovo pozove od tih svedoka ili šta da radimo. Što se tiče drugog pitanja, ja ću zamoliti Pretresno veće da mi dozvoli da ja unakrsno ispitujem svedoka u određenim oblastima pitanja, a odmah ću reći zašto. Kao što Pretresno veće zna, dva člana našeg tima nisu ovde već neko vreme. Gospodin Weiner se tek nedavno pridružio našem timu i ja sam bio taj koji se bavio pomenutim oblastima. I zbog toga ću zamoliti Sud da ja unakrsno ispitujem sa tim u vezi ovoga svedoka, a gospodin Weiner će nastaviti sa unakrsnim ispitivanjem po drugim temama?

SUDIJA PARKER: Vi u stvari tražite da se unakrsno ispitivanje podeli?

TUŽILAC MOORE: Da, i to ćemo možda da zatražimo i u vezi sa drugim svedocima, a zbog situacije koja se razvijala u našem timu, što nije naša krivica.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Da li bilo ko iz Odbrane želi da odgovori na prvo pitanje, dakle pitanje koje se ticalo činjenice da Odbrana ni u jednom trenutku u unakrsnom ispitivanju pomenutih svedoka Tužilaštva nije spomenula ove teme? Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Ja bih podsetio sve u sudnici da se ovom temom o kojoj je govorio moj uvaženi kolega Moore, zapravo bavio zaštićeni svedok Tužilaštva, kojeg smo danas ovde pominjali. Ja sam lično, unakrsno ispitujući tog svedoka, upravo izneo ovu tvrdnju vezanu za datum njegovog odlaska, na ovo relevantno mesto. Nakon mog pitanja, prvi put je taj svedok rekao da je moguće da je to bilo datuma o kome danas govore i svedoci koje je Odbrana dovela. Moram da podsetim da je ovaj zaštićeni svedok došao da svedoči nakon svedoka koje moj uvaženi kolega ovde apostrofira, znači, nakon svedoka Vojnovića, Vezmarovića i Vukosavljevića. Odbrana nije imala razloga da ova pitanja postavi ovim svedocima, jer oni o ovoj činjenici se nisu izjašnjivali u onom ispitivanju koje je vodio moj uvaženi kolega. Jedini koji se o tome izjašnjavao, o dolasku i o datumu, je bio zaštićeni svedok, koga sam ja na te okolnosti i ispitao u mom unakrsnom ispitivanju, i jasno mu stavio do znanja da ima ljudi koji tvrde da se datum... da je datum sasvim drugačiji od onoga koji je on rekao... Upravo se ovaj svedok tada izjasnio da je moguća ta tvrdnja koju sam ja izneo. Dakle, ja smatram da Odbrana nije bila u obavezi da svedoke: Vojnovića, Vezmarovića i Vukosavljevića ispituje na okolnosti koje nisu bile predmet glavnog ispitivanja Tužilaštva, niti koje su bile u njihovim *summary*. Mislim da smo mi upravo postupili kako je to trebalo i pitali o tome svedoka Tužilaštva koji se o tome direktno izjašnjavao. Što se tiče ovog drugog zahteva mog uvaženog kolege, ja smatram da svakom treba olakšati rad ali, ovde je oduvek važilo pravilo da jedan advokat ispituje jednog svedoka. Mislim da je Tužilaštvo u daleko boljem položaju od timova Odbrane što se tiče personala i mogućnosti za pripremu predmeta. I ako Odbrana nije bila u mogućnosti da se koristi ovim blagodetima u vreme našeg unakrsnog ispitivanja, mislim da bi zbog jednakosti sredstava, isti princip trebalo zadržati i za tužioca sada. Hvala puno.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, da li vi imate nešto da kažete?

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa po prvom pitanju pravni interes Odbrane Miroslava Radića nije doveden u pitanje. Što se tiče poslednjeg pitanja, principijelno bih se trebao protiviti, ali iz razloga ipak profesionalne korektnosti, ja se ne protivim... ovom predlogu tužioca. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Da dopunim kolegu Vasića u odnosu na prvu temu, a ako grešim, neka me gospodin Moore ispravi, jer sam zatečen, pa malo sada pričam napamet. Koliko se ja sećam, svedočenje svedoka P-001 o činjenici njegovog dolaska na "Ovčaru" je nama dostavljeno kroz *addendum*, koji smo dobili neposredno pre nego što je on ušao u

sudnicu. A u njegovoј izjavi, koju smo mi dobili od strane Tužilaštva još u predmetu *disclosure*, on ni rečju nije pominjaо da je išao na "Ovčaru". Ja mislim da je tako. Ako grešim, gospodin Moore će me ispraviti. Znam sigurno da je tema njegovog *addendum*a bila baš vezana za "Ovčaru" i da sam ga ja oko toga unakrsno ispitivao. To je pod jedan. Pod dva, ako je ta tema - da li su pripadnici antiterorističke čete dolazili na "Ovčaru" 18.- bila važna gospodinu Mooreu i timu Tužilaštva, a da su imali to saznanje od ranije, oni su o tome trebali da pitaju svoje svedoke, i da nama otvore temu šta o tome znaju njihovi svedoci. Ja tako shvatam priču. Ja zaista ne mogu da nagađam neke stvari koje meni nisu poznate u tom trenutku, ili možda mogu da nagađam, a tužioca ne interesuje. Ja zaista to tako shvatam. Ako grešim, unapred se izvinjavam. A u odnosu na drugu temu, ja znam da meni ste jedanput uskratili da prigovorim kada je kolega Borović unakrsno ispitivao... kada je kolega Bulatović unakrsno ispitivao. Zaista znam za poteškoće koje ima, odnosno nam daje do znanja tim Tužilaštva, a ostavljam vama na ocenu. Ja sam razmišljaо da pokrenem jedan sličan zahtev kad... kad bude svedočio moј klijent. Ja sam želeo sa mojim kobraniocem zbog obimnosti tema da zamolim da ga u delovima vodimo obojica, pa u tom smislu će me interesovati i ova odluka prema Tužilaštvu. Nadam se da će onda biti ekvivalentna za sve strane. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Kao prvo, naš svedok nije nikada govorio da je antiteroristička jedinica stigla na "Ovčaru" 18. tako da to nama uopšte nije bilo sugerisano i nije bilo razloga da o tome razgovaramo u glavnom ispitivanju. Što se priloga, *addendum*a tiče, to moramo još da proverimo. Što se tiče ovoga što kažu uvažene kolege da je svedok P-001 bio na "Ovčari", to je bilo 18., onda je trebalo da se kaže tom svedoku da su ti ljudi, ta trojica oficira bili prisutni na "Ovčari" 18. i da su imali nekog kontakta sa bataljonom sa Mitnice. Ali kao što kažem, moramo da proverimo izjavu našeg svedoka.

SUDIJA PARKER: Da li će to duže da potraje?

TUŽILAC MOORE: Pa bojim se da neće ići onoliko brzo koliko bismo mi to žeeli. Ali koliko se sećam, svedok P-001 je bio pozvan, bilo mu je naređeno da dođe na "Ovčaru" i da je posle toga odatile opozvan. Tako je po mom sećanju svedočio, ali moraćemo to da proverimo. Ja nastojim, kao i gospodin Lukić da brzo premotam film unazad. Časni Sude, molim za jedan trenutak kako bismo proverili tu izjavu... Časni Sude, da li mogu nešto da sugerišem da ne bismo gubili vreme? Da li mogu da dobijem odluku Suda u vezi sa unakrsnim ispitivanjem a onda ovo drugo pitanje možemo da rešimo kada pregledamo izjavu.

SUDIJA PARKER: Pa ja upravo gledam vaš dokument po Pravilu 65ter, izjavu u vezi sa tim svedokom P-001 od 29. avgusta 2005. godine i izgleda da tu nigde ne стоji taj datum. Ako to može da vam pomogne, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Čini mi se da se spominje da je on bio pozvan i da je posle toga morao da se vrati. Ali kao što sam rekao, to treba da se proveri. Nema sumnje da je

postojao *addendum* ali nije sigurno da li se tamo spominje da je on bio poslat na "Ovčaru".

SUDIJA PARKER: S obzirom da moramo neke stvari da razjasnimo, onda sada u ovom trenutku nećemo ništa da iznosimo u vezi sa prvim pitanjem.

(*Pretresno veće se savetuje*)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, što se tiče drugog zahteva, Pretresno veće smatra da nema dovoljno opravdanja da se ne držimo uobičajene prakse da jednog svedoka ispituje jedan advokat. Naravno, da se to dogodilo juče ili jutros da ste to izneli kao situaciju koja je neočekivana, onda bi naš stav verovatno bio drugačiji. Ali, imali ste vremena za razmišljanje i pripremu.

TUŽILAC MOORE: Hvala, časni Sude. Da li će se to odnositi i na zahtev mog uvaženog kolege, na advokata gospodina Šljivančanina?

SUDIJA PARKER: Ne gospodine Moore. To ne možete da očekujete. Mi nismo ni dobili taj zahtev od gospodina Šljivančanina. Mi ćemo o zahtevu da odlučujemo na osnovu *merituma* koji će biti iznet uz zahtev. I kada čujemo taj *meritum*, onda ćemo i da donešemo našu odluku.

TUŽILAC MOORE: Svakako.

SUDIJA PARKER: Gurnuti ste u poziciju zvezde, gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Ne vidim svedoka ovde.

(svedok ulazi u Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Weiner?

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC WEINER

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobar dan, gospodine.

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC WEINER: Možemo li na trenutak da pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatnu sednicu molim.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

TUŽILAC WEINER: Hvala.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, rekli ste da broj 1 poznajete dugo?
SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Zapravo, rekli ste da ste ga prvi put sreli 1983. godine. Da li ste hteli da kažete 1973. godine?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, 1973. godine. Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Vi ste zajedno služili vojsku?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, mi smo zajedno bili učenici srednje vojne škole u Sarajevu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali svakako ste bili zajedno u vojsci?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Služenje vojnog roka kod nas je nešto drugo, a drugo je školovanje u vojnoj školi. Bili smo zajedno da. U... u vojnoj školi. A kad se vojna škola uči, nema služenja vojnog roka.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Razlika je jednostavno u terminologiji od one koju mi koristimo u Sjedinjenim američkim državama. Ali vi ste obojica bili u istoj jedinici?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Od 1973. godine u istom odelenju učili školu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I on je bio vaš dobar prijatelj?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja... ja... iz mog ugla da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I čak ste učestvovali u istim sportskim aktivnostima?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I on je prema vama postupao fer kao i vi prema njemu, zar ne?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da. pa kako se postupa prijatelj prema prijatelju.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To je tačno. I vi ste mu verovali?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, bezgranično sam mu verovao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi ste ga pitali: "Zašto smo pozvani?", jer ste znali da će on da vam kaže istinu?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Bar sam verovao da će mi reći istinu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I to je zato što ste verovali njemu na reč?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A verovali ste mu na reč zato što je on sa vama bio iskren?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Moram dodati, ne samo sa mnom, nego bio je kao komandir iskren prema svim pripadnicima.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, poznajete ga kao iskrenog, poštenog čoveka?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Onaj period dok smo se družili.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Poznavali ste ga kao osobu na čiju reč možete da se oslonite?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, u onom periodu kad smo se družili.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Krenimo na neka pitanja u vezi sa vašom jedinicom. Vaša jedinica vratila se u Beograd u novembru 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I tačno do koje godine ste vi ostali pripadnik Gardijske motorizovane brigade?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Do odlaska u penziju 2002. godine.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Hteo bih da se vratimo na 21. novembar 1991. godine i od tog datuma do kraja te godine. Da li ste vi ili bilo koji drugi pripadnik vaše jedinice razgovarali bilo s kim, da li vas je iko ispitivao u vezi sa ubistvima koja su se dogodila na "Ovčari"? Dakle, od tog 21. novembra 1991. godine pa do kraja te iste godine da li je iko sa vama razgovarao, odnosno ispitivao vas o ubijanjima zarobljenika koja su se dogodila na "Ovčari"?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Čak šta više, ja ništa nisam znao da se deslilo, znači u tom periodu govorimo, na "Ovčari"... da, da se ništa nije desilo. Iz tog razloga niti me je ko ispitivao, niti sam ja video razlog da me treba ispitivati.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. A 1992. godine da li su vas ili pripadnike vaše jedinice ispitivali o ubistvima na "Ovčari"?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Znači, sada mogu odgovoriti isključivo u svoje ime. Niko me nikada nije pitao o ubojstvima na "Ovčari", niti sam ja znao da se na "Ovčari" išta desilo. Znači, govorim o periodu 1992. godine.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Hvala. A kako stoje stvari sa pripadnicima Gardijske motorizovane brigade. Da li sta čuli da je iko ikada ispitivan u vezi sa ubistvima na "Ovčari", bilo 1991. bilo 1992. godine?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: To ne mogu... ne znam, ne mogu tvrditi ni jedno ni drugo. S obzirom da sam ja podoficir vojske, nije meni sve bilo dostupno da znam, verujte. Možda jeste, možda nije, ali ja ne znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Vratimo se na vašu jedinicu. Da li je od vas ili bilo kog pripadnika vaše jedinice 1991. godine ili 1992. godine traženo da date bilo kakav pismeni izveštaj ili izjavu u vezi sa ubistvima na "Ovčari"?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nismo, nismo... kol'ko ja znam. Nisam ni znao da su se desila ubojstva, niti je iko tražio pismenu izjavu, nit' smo davali pi... pi... pismene izjave. Doduše, govorim u svoje ime. Ja sam, radi vaše lakše orijentacije, 1. juna preš'o... 2002. godine preš'o u drugu jedinicu, tako da sam dosta kontakata izgubio sa dosta njih koji su tada sa mnom bili u borbi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Da li ste znali 1991. ili 1992. godine da je pokrenuta bilo kakva istraga u vezi sa ubistvima zarobljenika na "Ovčari"? Dakle, da li ste bilo šta o bilo kakvoj istrazi znali 1991. ili 1992. godine?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja lično ništa nisam znao. Sad opet govorim u svoje ime.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste bili vojni policajac. Vi ste svesni da kada se dogodi jedno ozbiljno krivično delo, policija mora brzo da reaguje, je l' tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ali da vam pojasmim opet. Ja sam bio vojni policajac u odelenju za protivdiverzionalno otkrivanje minsko-eksplozivnih sredstava... A ima i druga služba koja se time bavi, što nisam upoznat s njihovim radom, a to je odelenje za krimilastičko... ne mogu da ga formulišem, ali sasvim posebno odelenje kojoj je pos'o da se bavi tim. A ja nisam bio upućen u njihove poslove.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To razumem, gospodine. Ali ono što vas ja pitam jeste sledeće: Na bazi vaše obuke za vojnog policajca, vi znate ako dođe do nekog krivičnog dela, policija mora da reaguje brzo. Da li je to tačno?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: U svakom slučaju da je tako.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Treba da se obezbedi mesto gde se odigralo krivično delo, treba da se prikupe dokazi, da se lociraju svedoci. Zar nisu to stvari koje bi trebalo obaviti?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Prilično stručno, da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Trebalо bi razgovarati sa svedocima, osumnjičenima?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ali to je sve posao ovog odeljenja za suzbijanje kriminaliteta koje je oformljeno pri svakom bataljonu vojne policije. To je njihov pos'o i tu se mi ne mešamo jedni drugima.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I postojala je jedna specijalna jedinica u Gardijskoj motorizovanoj brigadi koja se bavila tim zadacima, odnosno, koja je bila odgovorna za te zadatke?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Da. Pri bataljonu vojne policije u Gardijskoj brigadi mislim, sad nisam... da je bilo odeljenje za suzbijanje kriminaliteta koje je svaki bataljon imao, pa i naša Gardijska brigada je to imala, koja je baš taj posao... lociranje tragova, ovaj, ispitivanje svedoka i ovo što ste vi naveli, se bavi time.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I oni moraju da obave i neke forenzičke delove posla : da pronađu dokaze, prikupe dokaze, obezbede dokaze?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je njihov pos'o. Za to... nemaju drugog posla osim to da rade.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I kao što ste vi završili obuku za antiterorističko delovanje, oni su takođe završili obuku za to područje, forenzičkog istraživanja?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, izuzetno stručnu obuku. Znači, pored obuke za pos'o običnog vojnog policajca, imali su dodatnu obuku za kriminalističkog tehničara za bavljenje tim poslom koji kažete.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste rekli da je vaša jedinica bila najbolja, najbolja od najboljih. Ti policajci koji su radili u toj jedinici, ti oficiri u toj jedinici, u odeljenju za suzbijanje kriminaliteta, da li su i oni bili najbolji u okviru JNA?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam suviše malog čina i položaja da bih to mogao proceniti. Mislim, to je moje lično mišljenje, da su bili obučeni da rade svoj poso. Al' opet, to je lično moje, gde ja nisam dovoljno stručan da mogu oceniti.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Samo još jedno pitanje sa tim u vezi, gospodine. Da li ste znali 1991. ili 1992. godine da je iko disciplinski ili krivično kažnjen zbog ubistava koja su se odigrala na "Ovčari"?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Meni nije poznato, znači, to kao običnom građaninu, jer posao mi nije bio da to znam. Nije mi poznato. Znate, mi u vojsci imali smo podeljene dužnosti i obaveze kao i svaka vojska, tako da je svako u svom poslu bio obavešten, a onaj drugi šta radio što se njega nije ticalo, nije ni znao. Tako da ne isključujem mogućnost da li je neko radio ili nije radio, ali meni nije poznato.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pa, ako je neko uhapšen ili kažnen zbog masakra, to je nešto o čemu biste vi čuli? Zar nije tako, gospodine?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Najverovatnije da bi čuo. Mislim da... ipak je to jedinica gde smo smešteni svi bili na istom mestu, da bi čuo. To je već stvar koja se ne može prikriti, nego činjenica da se vidi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A vi 1991. i 1992. godine nikada ništa niste čuli o tome da je neko kažnen u toj istoj kasarni u kojoj ste svi vi bili?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam čuo. Al' opet naglašavam. Moja... moj pos'o je... bio takav da nisam ni dužan bio da čujem i... nisam, nisam. Stvarno. I da dodam. Nismo... Iako je ta jedinica bila mala, nismo svi sve znali ko šta radi. Svako je svoj deo posla radio i... ko u svakoj vojsci... svako je odgovarao za svoj deo posla.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali ponovo, gospodine, da je neko bio uhapšen zbog ubistva nad stotinama ljudi, vi biste za to čuli? Da je neko iz vaše jedinice ili iz Gardijske motorizovane brigade uhapšen, vi biste za to znali?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa sigurno bi čuo. Ali i verujem da je to neko uradio iz Gardijske brigade, da bi već bio uhapšen u Vukovaru. Mislim, u to verujem.

Ja... To je moj... Takav je odnos bio što smo za mnogo sitnija dela, mislim pre borbe, odgovarali, a ne za tako nešto. Kad mislim sitna dela, to je ovaj... na poslu: svakodnevne prestupe, nešišanje, nedisciplina i tako.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, vi takođe znate da niko nije bio kažnjen u Vukovaru zbog tih ubistava. Od 21. novembra pa do kraja godine, niko u Vukovaru nije bio kažnjen zbog bilo kog od tih ubistava; Zar nije to tačno?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu na čitav Vukovar, molim vas. Ovaj, da budemo određeni. Precizirajte pitanje? Mislite na moju jedinicu? Brigadu? Ili na Vukovar? Vukovar je širi pojam. Mislim, bilo je mnogo jedinica još tu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste svesni da je bilo ko bio kažnjen? Samo odgovorite sa da ili ne? Da li ste svesni da je bilo ko u Vukovaru bio kažnjen od 21. novembra do kraja godine zbog ubistava koja su se odigrala na "Ovčari"?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.... Kol'ko se ja sećam, ne da se sećam, nego ne znam da je neko kažnjen.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro. Sada bih želeo da se vratimo na 18. 19. i 20. novembar. Da li se sećate da vas je neko obavestio o bilo kakvim naređenjima gde su vojnici bili upozorenji da moraju da se pridržavaju Ženevskih konvencija(Geneva Conventions)? Da li se sećate da su vas vaši nadređeni u toku ta tri dana ili da vas je komandant Mrkšić obavestio da moraju da se poštuju Ženevske konvencije? Mislim u odnosu na zarobljenike?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Znači, sada pričamo o mojoj jedinici i mojoj profesionalnoj jedinici.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da.

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Čak šta više, tako... tako nešto nama nije bilo potrebno, jer smo mi bili kroz školovanje obučeni kako se postupa i radi sa zarobljenicima. Međutim...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine. Gospodine, ja vas pitam nešto sasvim konkretno. Da li vas je neko obavestio...

ADVOKAT DOMAZET: Prigovor?

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, mislim da svedok treba da dovrši odgovor, jer nije dovršio odgovor koji je počeo, i možda bi iz njegovog odgovora bilo jasno odgovor na pitanje. Nije mu omogućeno da odgovor svoj završi.

SUDIJA PARKER: Mislim da je suština odgovora bila jasna, a Gospodin Weiner ga je ponovo vraćao na to konkretno pitanje. Izvolite, gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, moje pitanje je: da li ste dobili naređenje od komandanta Mrkšića pa sve do vašeg nivoa 18., 19. ili 20. novembra koje upozorava vojнике da se moraju poštovati Ženevske konvencije, kada je reč o zarobljenicima?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Mogu. Prekinuli ste me u odgovoru. Mislim to, to... to pismeno svaki vojnik je dobio pre polaska u borbu u Vukovaru. I ja mislim da nije bilo potrebno ponavljati ovaj, svakih 20 dana jedno - isto... Svi smo dobili napismeno... šta... šta je rat i kako treba vladati u ratu. To smo dobili drugi dan dolaska u Negoslavce. Ali ponavljam – svi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, moje pitanje bilo je da li ste 18., 19. ili 20. novembra, u ta tri dana, primili takvo naređenje ili dobili takvo upozorenje od komandanta Mrkšića, koje bi bilo poslato vašoj jedinici? Mislim na te dane?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Konkretno na ta tri dana nismo dobili nikakvo dodatno uputstvo, nit' naređenje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Hvala. Da li ste dobili naređenje u toku ta tri dana da mora da se spreči nedisciplina i nevojničko ponašanje? U ta tri konkretna dana?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Teško je dati odgovor. Pa to se podrazumevalo da... mislim. Nismo dobili konkretno naređenje, ali mi smi bili profesionalna jedinica kojoj nisu trebala svakog dana naređenja i upozorenja za nešto što se podrazumevalo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li ste dobili naređenje da komandanti na svim nivoima, koji su odgovorni za tu oblast, nemaju pravo na odmazdu ili osvetu? Da li ste primili takvo naređenje i upozorenje, 18., 19. ili 20. novembra?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Znači, sad govorim isključivo u svoje ime. Ja takvo naređenje nisam video. Ponavljam, nije ni trebalo. To se podrazumevalo. Ipak smo mi školovani vojnici bili. A za ostale jedinice da li je bilo il' nije, to ne mogu vam dati odgovor, što ne znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li ste u toku ta tri dana bili obavešteni da je bilo kakav čin odmazde ili osvete počinio neko od pripadnika Teritorijalne odbrane i da su kao posledica toga svi vojnici bili upozoreni da ne čine takve stvari, a komandanti da treba da se postaraju da ne bude takvih činjenja? Da li se sećate da je nešto tako rečeno 18., 19. ili 20. novembra?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Opet govorim konkretno u svoje ime. Ovaj, nisam čuo da je iko počinio nikakvo ubistvo u Vukovaru u to vreme. U.... pre sam naveo iz kojih razloga nisam ni kre... kretao se po Vukovaru da... da sačuvam živu glavu i da se vratim kući svojoj porodici. I... ni... iz tog... nisam dobio nikakvo upu... ja nit' naređenje, a nit' uputstvo šta treba raditi ili šta treba sprečavati, što nisam ni znao da se nešto dešava i da se nešto radi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I najzad, gospodine, da li ste primili obaveštenje 18., 19. ili 20. novembra da lica koja se budu svetila ili vršila odmazdu ili u stvari da vojnici koji budu činili odmazdu ili osvetu - moraju da budu uhapšeni? Da li ste primili takvo naređenje?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja takvo naređenje nisam primio, jer nije imalo potrebe. Mi nismo ni bili blizu zatvorenika, ni uhapšenih, ni... govorim posle pada Vukovara.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I najzad gospodine, da li ste znali da je general Života Panić izdao ovakva naređenja koja sam vam upravo spomenuo? Da li ste bili svesni toga, gospodine? Za sva ova naređenja o kojima smo govorili u poslednjih pet minuta gospodine, da li ste znali da je general Života Panić izdao ovakva naređenja potčinjenim trupama? Da li ste bili svesni toga 18., 19. ili 20. novembra?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ovo je suviše visok nivo da bih ja znao, da Života Panić... to je mislim, načelnik Generalštaba u to vreme, kol'ko se sećam je bio ili zamenik, ne mogu... Tako da... moguće, ali ja nemam saznanja šta je on izd'o. Ali ipak sam ja jedan zastavnik, a general je general.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Imam još neka pitanja za vas u vezi sa Vukovarom. Dok ste bili u Vukovaru gospodine, videli ste vojнике iz drugih jedinica i drugih odreda. Da li je to tačno?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa delimično tačno. Viđao sam, ali vrlo malo, ovaj, što je takav borbeni poredak bio, samo su se levo i desno... nismo se mnogo ukrštali i viđali.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A ponekad ste viđali neke pripadnike vukovarske Teritorijalne odbrane?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Na... konkretno, na mom pravcu... nijednog nisam vid'o. Ponavljam, znači, vuk... pripadnike TO imao sam u svom sastavu dva dobrovoljca iz Vukovara, koji su do kraja ostali sa mnom i... oni su se osećali članovima... članovima naše jedinice. Služili su nam za ovu... ovaj, logistiku.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro. Znači, imali ste dobrovoljce koji su bili sa vama. Da li ste videli neke od takozvanih četnika dok ste bili tamo u Vukovaru? Ranije ili posle takozvanog oslobođenja?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ovaj, prvo da počnemo za ranije, za ranije ovaj... mi smo bili jedinica takvog sastava i takvog ranga da su nas prisustvo nekog četništva iritiralo i... a verujte da smo, naime ako... mi njih još više, što nismo imali dodirnih tačaka. Nisam viđao, nisam, što... jednostavno, ne znam, to je bilo nespojivo sa našim shvatanjem i rata i... mi smo još nosili petokrake, zadojeni Jugoslavijom. Ma... da smo se viđali, možda bi došlo do sukoba između nas dva... između nas i njih. Ali nismo se viđali.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A posle takozvanog oslobođenja, da li ste viđali neke od njih na ulicama?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa posle oslobođenja, znači taj deo dok sam se doš'o do, do podruma, vrlo kratko sam bio na ulicama. Viđao sam sve i svašta. Mislim, raznoraznih je bilo uniformi, neurednih, mislim, ni mi nismo..., ali bilo je nekih obučenih u uniforme koje nisu bile naše vojničke, nego uniforme... mislim uniforma je bila, nego... izgled nije ličio na vojnika našeg, u tom putu dok sam ja doš'o do podruma. Ali nisam

vid'o u tom delu da... tada tu - da niko od njih nikoga ne maltretira, nit' uznemirava. Moguće da je to bio ovaj, respekt prema našoj jedinici, pa nisu smeli od nas.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li ste vi videli 18., 19. ili 20. novembra Arkana ili bilo koga od njegovih ljudi?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Nedaj, nedaj bože, ne, kakvi... Kakvi. Nismo....

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi kažete "sačuvaj bože" gospodine. Da li ste ikada delovali sa nekom od tih grupa ranije, sa Arkanom i njegovim ljudima ili sa četnicima i sa nizom tih dobrovoljačkih grupa pre toga... pre Vukovara?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nikada ništa nit' smo radili, niti bi radili, nit' je iko od nas tražio. Da je tražio, najverovatnije bi to naređenje odbili, pa po cenu bilo čega. Ali niko nije naredio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro. Bili ste svesni razlike u nivou obuke koju ste vi imali i obuke kakvu su prošle te druge grupe, da kažem, kvazivojske, dobrovoljačke grupe?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Oni su najverovatnije ljudi koji su služili neki vojni rok, i to je sva obuka koju su imali. A mi smo, za razliku od njih... imali... mnogo duže školovanje i obuku.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I te grupe nisu bile jednako disciplinovane kao vaša jedinica. Zar to nije tačno?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: To je u potpunosti tačno. Ni... ne... ne te grupe, nego nijedna jedinica nije disciplinovana kao naša jedinica, ovaj, u Vukovaru bila.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A vi ste bili svesni da su se neke od tih grupa dobrovoljaca, bilo da su bili četnici ili Arkanovci, napijali i pljačkali. Da li ste čuli za tako nešto?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja opet ponavljam. Ja sam se zatvorio u podrumu. Nisam video. Nisam ni čuo. Kol'ko ja znam, na Vukovaru, ako je bio Arkan, on je bio iz sasvim drugog pravca. Nikak'e dodirne tačke nikad, ni posle pada Vukovara, tako da ne. Nije mi poznato ništa.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A kada ste se zaključali u taj podrum?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam se zaključao. Nemojte okrećati ono što nisam rek'o. Ja sam 18. znači doš'o u taj podrum, otišli smo do "Ovčare", opet se vratio u taj podrum. I nisam se zaključao. Ja sam većinu vremena prove... provodio tu, ispred ili u podrumu. Ovaj, nije podrum, to je... ispod kuće napravljena hala jedna gde je čovek ovaj, radio, bavio se privatnim biznisom nekim, tašne šio. Ovaj, tako da je bio neki to prostor, nije to samo ono kad se kaže "podrum" bukvalno. Ali, uglavnom tu sam vreme provodio. Ja sam bio otprilike najstariji u toj grupi i ja sam bio premoren od svega, sit svega, tako da mi je preostalo vreme, posebno 18., bio cilj sačuvati glavu i sačuvati deo tela da ne izgubim, kad je već završen rat.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro. Vi ste znali za te druge grupe za koje kažete da ne biste sa njima sarađivali. Za neke od tih dobrovoljačkih grupa znali ste da su one sklone nasilju, zar ne?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Nisu bili pored mene, ali prepostavljam, nisu mogli biti disciplinovani kao mi. Sve je moguće. Ja kažem, nemam iskustva, što konkretno, pored mene, ni... ja nisam doživeo nijedna dobrovoljačka grupa da u mom prisustvu vrši nasilje. Pa verovatno, verovatno, što vi... k'o u svim....

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pitam vas.... pitam vas....

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR:.... vojskama sveta, znate...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ja vas to pitam... Gospodine, molim vas saslušajte moje pitanje. Da li ste bili svesni da su te grupe sklone nasilju? Ne da ste vi to lično videli, nego na osnovu onoga što ste čuli? Pošto ste rekli "sačuvaj bože" da ste ikada nešto radili sa tim grupama. Da li ste bili svesni da su one sklone nasilju?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa u neku vrstu da, da... tad. I da to nije grupa što smo mi, i onda smo... nismo želeli jednostavno sebe da poistovećujemo sa nekim k'o... nije... obučen k'o mi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A pošto su na neki način bili skloni nasilju, znali ste i da te grupe mogu da izazovu veoma ozbiljnu opasnost?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Ovaj...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR:.... to je stav.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Sada, dok ste bili u Vukovaru, da li ste videli neka naredenja koja su došla od generala Mrkšića do vašeg nivoa - da dobrovoljci moraju da se obuče u skladu sa pravilima Ženevske konvencije? Da li ste videli bilo kakvo naređenje u tom smislu?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: O, pa suviše sam ja bio na malog položaja i mesta. Ako je vid'o, onda je to komandir vid'o. Ja... do mene i nije ni bilo potrebno spuštati što... ja sam komandir odeljenja, komandir... Nisam takvo naređenje ja lično video i... Ne kažem da nije bilo, ali ja ga lično nisam vid'o.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste bili svesni da su dobrovoljci, četnici, pripadnici Teritorijalne odbrane dobili neku obuku vezano za Ženevske konvencije dok su bili u Vukovaru? Da li ste čuli da je bilo takve obuke koja je sproveđena?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja vam, nažalost, ne mogu dati odgovor na to pitanje, što ne znam. Ja sam bio u prvoj liniji, gled'o kako glavu da spasem. Nisam se bavio time. Ne znam. Nije mi poznato.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro. A vi ste, s druge strane, bili pripadnik jedne elitne jedinice u Gardijskoj motorizovanoj brigadi. To je bila antiteroristička jedinica i to je u stvari bio deo vojne policije?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I jedinica se sastojala od oficira, vodnika, vojnika....

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Moja jedinica, znači moj vod se isljučivo sastojao od oficira i podoficira. A to kad kažete vodnici, to se podrazumeva, podoficir... Govorim za moj vod.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da, podoficiri, da. A drugi vodovi?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: A drugi vodovi su, znači ta protivteroristička jedinica bila je komandni sastav i komandirski, komandirski pošto je to moja jedinica, bio je starešinskog sastava, a ovo je bilo vojnici koji su bili na redovnom služenju vojnog roka.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi ste prošli specijalnu obuku da biste bili pripadnik te antiterorističke jedinice? Da li je to tačno?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Pa mi smo imali svakodnevnu obuku. Ne jednu obuku, nego - mi smo bili non-stop na obuci.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I bili ste obučeni da izadete na kraj sa teroristima?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa radi toga smo bili formirani.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Obučeni ste bili da se bavite pobunjeničkim grupama?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne razumem pitanje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, grupama terorista, za razliku od jednog pojedinačnog teroriste, grupama?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: U samoj obuci nas je rat zatek'o. Mi smo se uglavnom bavili, zna se – terorizam, to je znači jedan, dva, tri, do neke manje grupe. A rat nas je zatek'o da smo ušli u nešto što...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da. Takođe ste bili obučeni da se snalazite u situacijama gde postoje taoci?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Obučeni ste i za brze intervencije?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Kad se naredi, da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pošto ste bili u visokospecijalizovanoj i obučenoj jedinici, vaša jedinica mogla je da bude upotrebljena da štiti zarobljenike u nekoj teškoj situaciji gde postoji mržnja?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da nas je neko angažovao, da. Mada to je već bio kraj rata. Bili smo prepolovljeni, mislim ranavlji... izranjavljani, deo je bio na VMA, tako. Ali taj deo što je ost'o, bogami bi se pomučili s nama ko bi prob'o da nešto uradi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A vaša jedinica takođe je mogla da bude upotrebljena da se oslobole neki taoci ili zarobljenici, koji se drže kao taoci?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa za to smo i bili obučeni, da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vaša jedinica je mogla da bude upotrebljena da spreči napad na neku vladinu zgradu ili na neku zgradu zatvora?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: E sad, 20. novembra 1991. godine vaša jedinica nije primila naređenje da čuva zarobljenike na "Ovčari" 24 sata dnevno. Da li je to tačno?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj ne, nije dobila naređenje. Da je dobila...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U novembru...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR:... izvinjavam se... da je dobila to naređenje, sigurno bi izvršila.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Izvršila bi naređenje. Vaša jedinica nije primila naređenje da nastavi da sprovodi sve potrebne radnje, kako bi zaštitila zarobljenike na "Ovčari" od bilo čega lošeg 20. novembra? Niste primili takvo naređenje?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Iskreno da vam kažem, posle 18., znam za te zarobljenike, ovaj... ni... nismo dobili naređenje. Ja lično, mislím sad iz ovog ugla, da nije ni izdato ... što nisam ni znao... nismo ni...mi lično nismo ni znali da imaju zarobljenici 20. u hangaru tamo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, 20. novembra niste dobili naređenje da uklonite pripadnike teritorijalnih jedinica, četnike ili dobrovoljce iz oblasti gde se nalazio zatvor na "Ovčari"? Niste 20. novembra dobili ni takvo naređenje?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ni 20. nikakvo naređenje o nikakvim borbenim dejstvima ili akcijama nismo dobili, kol'ko se ja sećam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, u stvari, da li vam je uopšte poznato da su izdata bilo kakva naređenja da se pripadnicima Teritorijalne odbrane, četnicima ili dobrovoljcima ne dozvoli da budu u oblasti gde se nalazi zatvor na "Ovčari"? Da li ste svesni da su izdata bilo kakva naređenja u tom smislu 20. novembra?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Možda su izdata, ali do mog nivoa, znači jednog komandira odelenja, ovaj, takvo naređenje nije stiglo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pitanje je: da li ste vi bili svesni da je postojalo takvo naređenje?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne razumem – svestan?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste znali za neko naređenje da pripadnike Teritorijalne odbrane, četnike i dobrovoljce ne treba pustiti u oblast gde se nalazio zatvor na "Ovčari"? Da li ste znali za bilo kakvo naređenje te vrste da je izdato? Da li ste znali bilo šta o tome?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ništa nisam znao o tome i nije mi ni posao bio da znam, pošto... Ja lično nemam, nemam nikakvih saznanja o tome.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro, gospodine. Vi nemate nikakve pismene beleške šta ste radili novembra 1990. godine? Da li imate tako nešto?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nemam nikakve beleške.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Nemate nikakav dnevnik gde piše šta ste radili novembra 1990. godine?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Nemam, nisam vodio dnevnik. Ali...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Izvinjavam se, gospodine. Mislim na 1991. godinu. Rekao sam 1990. godine. 1991. godine?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: U redu. Ne, nisam vodio dnevnik. Ali imali smo u formaciji ko, šta vodi dnevnike, tako da ja sa tim nisam se bavio... a nisam ni imao vremena. Gledao sam kako da sačuvam život. Kakvi dnevnik. Tamo je bio rat. Ja sam bio u prvoj liniji gde se svakodnevno ginulo i pucalo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I nemate nikakav dnevni red ili kalendar gde piše šta ste radili svakog pojedinačnog dana u novembru 1991. godine?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. To ne znam da li je komandir voda... komandir me vodio... 01, 01 me vodio... Nije greška. Izvinjavam se, je l'...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A to je...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: ...komandir nije...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A to je... I vi ste, kad pričamo o 1991. godini, vi ne znate koji je dan u nedelji bio 18. novembar. Da li je to tačno?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A 19. novembar?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ili 20. novembar?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, pa ja ne znam koji je dan bio prviog septembra, a kamo li posle toliko vremena. Jednostavno ciframa se... ne pamtim, to ne trudim se, nit' mi ide od ruke da pamtim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Sada, 19. i 20. novembra uglavnom ste bili u toj kući ili u podrumu, u suterenu - ili u samoj kući?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa bio sam... nije u kući, to je kuća je već bila razrušena, nego dole sam spavao a bio u dvorištu te kuće, pošto je bilo sve mirno, ništa se nije dešavalo i tako. Ne mogu sada baš... Suviše je veliki period da bih se setio baš svakog detalja i pojedinosti. Samo znam gde sam bio ono, gde sam većinu vremena provodio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro. I niste se tih dana šetali po centru Vukovara -18., 19. ili 20. novembra?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Kako mislite šetao?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pa prosto, niste se šetali naokolo. 19. i 20. novembra stvari su bile malo opuštenije, zar ne?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam, ja mislim da sam 20. na 15 minuta otišao do centra Vukovara sa Puhom i vratio se, da vidim šta je to centar Vukovara. I to toliko vremena sam bio do centra Vukovara.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro. A 19. i 20. novembra bilo je i civila koji su se šetali unaokolo. Da li ste ih videli?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Tada, tada kada sam prolazio, video sam civile.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A bilo je i raznoraznih vojnika koji su naokolo hodali?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Vojnika. Bilo je ono, kako to posle završetka rata, kako to već bude malo...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A bilo je i novinara?...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Samo momenat, momenat. Bilo je i novinara negde, ali sa mnom nikad nijedan novinar nije bio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Bilo je i fotografa koji su se kretali naokolo?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, po... Vukovaru 19. i 20.?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Bilo je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Bilo je i televizijskih ekipa koje su se unaokolo kretale? Televizijskih i radio ekipa?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Bilo je po Vukovaru tada.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ljudi su slavili?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ovaj, više sam kasnije na TV... na TV gled' o kako slavi se, nego tad što sam vid'o. Nisam ni jednostavno boravio тамо već.... tako da, verujte da sam prve snimke slavlja iz centra Vukovara video na TV u Beogradu, kada sam doš'o, ne znam, posle kol'ko dana.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Atmosfera je bila relaksirana, zar nije tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa može se reći – opuštena, mislim opuštena atmosfera, kol'ko se može biti... čak i malo teška reč posle takvog dešavanja. Da, za razliku dok su se vodila borbena dejstva, bila je opuštenija atmosfera.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ljudi su nosili razne delove uniformi. Da li se sećate da su nosili na glavama kape ili šešire koji nisu pripadali tim uniformama, gospodine?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, verujte da sam više toga video kasnije na televiziji, nego tada za tih 15 minuta što sam otišao do centra Vukovara. Nosili su... ja

sam više to posle gled'o kroz televizijske snimke ovaj, u Beogradu, kad sam došao, nego što sam video konkretno to u Vukovaru. Ali nosili su ljudi. Uzimali su po kućama šešire kad nađu, i tako... stave na glavu i.... dešavalо se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I mnogi vojnici, računajući i vas lično, nisu bili glatko izbrijani?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Nismo. To je takva nehigijena vladala. Da smo se glatko obrijali, ja mislim da bi svi završili na... u kožnom odelenju. Mada sam se ja, onako... im'o sam neki aparat na struju, ovaj, na baterije, pa sam se malo dovodio u red. Nisam baš tako bio zapušten.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ne sećate se da se tog popodneva ili jutra 19. novembra 1991. godine dogodilo bilo šta značajno?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ničega se ne sećam da se nešto značajno... što bi mi privuklo pažnju i što bi mi ostalo u sećanju. Ja se bar ne sećam ničega.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ne sećate se da se vama lično bilo šta značajno dogodilo ujutro ili popodne 20. novembra? Da li je to tačno?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Meni 20. ništa se nije, čega se ja mogu setiti.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi ste uglavnom boravili u toj kući u kojoj ste boravili ili u kojoj ste spavali 19. i 20. novembra?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Većinu vremena sam provodio tu ispred kuće i oko kuće. Ne isključujem da sam možda otis'o jednom do Negoslavaca, ali ne sećam se, ne sećam se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ne možete da kažete šta je svaki pripadnik vaše jedinice radio tog 19. i 20. novembra, zar ne?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu, ne mogu reći za svakog pripadnika. Deo njih, za moju grupu, to moje odelenje, za većinu znam, a za sve ne mogu tvrditi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I očigledno niste vodili nikakve beleške i nemate danas, 15 godina kasnije, nikakve beleške o tome šta su svi ti ljudi tih dana radili, je l' tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nemam nikakve beleške. Nisam imao želju da to beležim. Hteo sam što pre da izbrišem sebi, da se nikad ne setim toga više.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Neki od pripadnika vaše jedinice bili su na različitim lokacijama. Neki su bili u gimnaziji, neki su bili u drugim kućama a neki su se kretali unaokolo. Zar nije tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne isključujem mogućnost. Kažem, nisu bili tu svi pored gde sam ja bio. Moguće je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ne možete da kažete gde su se nalazili svi pripadnici vaše jedinice 19. novembra uveče, je l' tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Uveče 19.? Ne, ne mogu se setiti.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A ne možete da kažete ni gde ste se vi nalazili, odnosno svaki pripadnik vaše jedinice 20. novembra 1991. godine uveče?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, to je prošlo 15 godina. Ne mogu se ja setit' svakoga. Al' ja nisam bio negde da se nešto, da se nešto značajno dešavalo, ili što bi ostavilo traga u mom sećanju. Ja... ne mogu tvrditi da... ali, nigde gde nešto bi se dešavalo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U principu, bez ikakvih beleški vi ne možete da se setite ničega važnijeg 15 godina kasnije, vi lično ne možete toga da se setite. Da li je to tačno?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Važnih stvari mogu. Ne mogu datum precizirati i tačno vreme, ali u globalu krupnih stvari, kao što je pad Vukovara, od svih dana, iz razloga što je to donelo jedno nešto.... Tog dana se samo sećam baš, ono što smo.... olakšanje, zato što smatram da mi se tad nešto dobro desilo tog dana, pa zato je i ostalo u sećanju.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Rekli ste da niste uvek u potpunosti sigurni kada su datumi u pitanju. A i ranije ste u svom iskazu rekli da niste naročito dobri kakda su u pitanju datumi i brojevi. Da li je to tačno?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi se sećate činjenica ali ne možete tačno da ih povežete sa konkretnim datumima. Da li je to tačno?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vratićemo se na to, ali pre toga hteo bih da vam postavim nekoliko drugih pitanja koji su se danas pojavili. Pokazan vam je jedan video snimak. To vam je pokazao moj uvaženi kolega Borović. Da li se sećate da vam je prikazan jedan snimak na kom se video jedan vojnik sa velikim brkovima? Da li se sećate?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. I činom kapetana. Vidno je na... na uniformi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. I spiker je pogrešno utvrdio identitet te osobe. Da li se sećate toga?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I rekli ste da ta osoba čak ni iz daleka ne podseća na kapetana Radića. Baš ste tako rekli: "Uopšte ne podseća na kapetana Radića"?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Po mom zapažanju ne podseća na kapetana Radića.

ADVOKAT BOROVIĆ: Prigovor. Prigovor.

SVEDOK VIRIJEVIĆ: Da.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Mislim da je sada kasno. A to ranije svedok nije izgovorio. Sad sam već nemoćan da reagujem. Pošto to ranije nije rekao da uopšte ne podseća na Radića.

TUŽILAC WEINER: Ja imam zabeleženu rečenicu da "ni izdaleka ne podseća na tog čoveka".

SUDIJA PARKER: Ja imam isto takvu belešku.

TUŽILAC WEINER: Stranica 45, tu piše: "Zato jer on ni izdaleka ne podseća fizički na tog čoveka". To je rečenica.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, vi niste učestvovali u izradi ovog filma ili dokumentarca, je li tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ali sam ga gledao na televiziji u Beogradu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I svesni ste toga da su taj film smimili Hrvati?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Nisam bio svestan. Kad me je podsetio gospodin Borović, onda... Nisam davao značaj ko ga je snimio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I jasno vam je da je autor tog filma osoba koja nije poznavala te vojnike ili oficire?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa čim je mogao praviti takvo poređenje da... il' je zla namera ili nepoznavanje. Od te, od te dve varijante, druga nema.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Jer ako poznajte nekoga ili ste dugo takvu osobu poznavali, vi ne biste napravili takvu grešku. Da li je to tačno?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Toliku, toliku grešku ne bi učinio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da ste poznavali kapetana Radića dugi niz godina, da niste bili prijatelji, ali da ste ga poznavali čitav niz godina, vi ne biste pogrešili, ne biste ga zamenili sa nekim ko ni ne izgleda kao on? To je zdravorazumski reći. Je li tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, zdravorazumski ili ako bih imao neku zlu namjeru da mu napakujem nešto što nije uradio, da mu smestim. Iz tog razloga, inače ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali nemate nikakvih dokaza da je tu postojala nekakva zla namera u toj situaciji, odnosno u vezi sa tim filmom?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nemam dokaza. Ako su već Hrvati to radili, ja znam da su oni prilično obavešteni, ovaj, šta se dešavalо. I... moja iskustva, ono... i čak su po "Novostima" objavljivali spiskove ko je bio, šta je bio. Čudno mi je da oni prave takvu grešku.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Sada...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ali... izvinite, ne isključujem mogućnost da je bilo i nepoznavanje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, očigledno je da vi niste učestvovali u evakuacijama koje su se odvijale između 18. i 20. novembra 1991. godine?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Nisam bio čak ni blizu evakuacija.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Niste bili u bolnici?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ne znate ko je bio u bolnici, koji pripadnici JNA?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Što sam kasnije na televiziji B92, te informacije, ali konkretna informacija stvarno ne znam. Što smo.... moj položaj, naš položaj je bio daleko od bolnice i pravac kojim smo se kretali... to je bilo suprotno od bolnice.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, s obzirom da ste to videli na televiziji, znate da je bilo predstavnika štampe u bolnici, je li tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, pa da. Čim su snimili na televiziji i neka saznanja iz bolnice što sam, što sam saznao, to je kasnije, pričajući s onim našim vodnikom Jovićem koji je bio ranjen pa u bolnici ležao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, vi ne znate kakve su razgovore novinari vodili sa kapetanom Radićem u bolnici, je li tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne znam ni jednu reč.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ne znate kakve su razgovore novinari vodili sa majorom Šljivančaninom kod bolnice, je l' tako?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, izuzev onoga, mislim da je to bilo pre, onog snimka što je išao na televiziji sa onim nekim mirovnjakom što je bio na nekom mostu i priča... ali sa televizije što sam vid'o. Mislim da se pre pada Vukovara to desilo. Toliko znam, ali ostalo ne znam. A i suviše sam na malom položaju bio da bi ja to sve saznao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, možemo da ponovimo, vi niste sigurni kada su datumi u pitanju, datumom tog konkretnog incidenta, na primer?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa kojeg incidenta? Na... Samo na koji incident mislite?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Na ovaj sa snimka o kome ste govorili gde major Šljivančanin razgovara sa tim mirovnjakom, kako ste rekli i za koji kažete da je verovatno bio pre pada Vukovara, ali niste sigurni u vezi sa datumom?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam, nisam siguran. Ne mogu tvrditi.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, u vezi sa vremenom, do kada ćemo da radimo?

SUDIJA PARKER: Prekinućemo otprilike u 13.40 časova.

TUŽILAC WEINER: U redu, hvala. Samo trenutak, molim vas...
Časni Sude, nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, časni Sude. Pokušaću da ova moja pitanja u vezi unakrsnog ispitivanja svedem na što kraće vreme.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Najpre ovo poslednje, kada ste govorili da se od svih tih snimaka, sećate jednog snimka. Sećate se snimka koji je izašao... izlazio sa tim nekim mirovnjakom i govorili ste o tome. Kada ste to gledali?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Taj snimak sam kad sam došao kući posle borbi gledao i od tad mi je to saznanje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, da li zbog toga vi ne možete da odredite o kom se datumu radi, kada je taj razgovor obavljan?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ali to je... kako bi se setio, to je bilo daleko od mog položaja, nije ni blizu nas, tako da... verujte, da se, da se trudim da ne pamtim ono što me... ne dotiče.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Bilo je dosta pitanja mog uvaženog kolege o drugim, o tome šta ste zapažali ili mogli da znate ili znali o drugim jedinicama. Pre svega, pitanja u vezi Teritorijalne odbrane, pa i četnika. Da li ste vi uopšte bili u situaciji da lično vidite ili kontrolišete ponašanje tih jedinica tokom borbi?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Pa niko zdravog razuma ne bi četnike poslao blizu nas. To, to je bilo nespojivo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste na pominjanje eventualno Arkana, tačno je da ste rekli uzrečicu jednu "ne daj bože", i ta se uzrečica, koliko sam ja razumeo, odnosila na njega i njegove pripadnike, a ne na neke druge? Da li sam tako...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Upravo na to. Upravo to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, da li ste tada mislili i na druge jedinice, bilo dobrotoljakačke čete ili četničke jedinice ili samo na Arkanove?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: U tom slučaju sam reagovao na spominjanje Arkana.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Na pitanje da li su te druge jedinice bile manje disciplinovane, vi ste rekli "Da", potvrđan odgovor. Ali mislim da nije do kraja razjašnjeno. Čini mi se da ste vi dalje nastavili, jer smatrate vašu jedinicu

najdisciplinovanim. Da li to znači da je ona bila čak više disciplinovana nego druge jedinice JNA?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: U... ubedljivo najdisciplinovanije i još jedan izraz da upotrebim "samodisciplinovana" jedinica u toj JNA bila je naša jedinica. Kada kažem "samodisciplinovana", da je svako bio svestan svoje obaveze, uloge i nije imao potrebe da mu neko posebno ništa u datom momentu...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li to znači i ono objašnjenje vaše da ste jednom dobili ona pravila ponašanja i da nije bilo potrebe da vam neko ponovo daje to?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa mi smo svi školovani vojnici sa petogodišnjom... sa četvorogodišnjom vojnom školom, i plus kursevi oko pet godina. I mislim, bili bo... bili bi izlišno da nam neko ponavlja svakih 10 dana nešto što smo inače kroz školu naučili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A obzirom da je i to bio jedan deo pitanja mog uvaženog kolege, da li za druge jedinice znate ili ne znate da su dobijali takva uputstva?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa znate, kada se nalazite na prvoj liniji, vi nemate vremena da se bavite ko je šta. Gledate da sačuvate glavu i ne znam, nemam spoznaja, a nisam bio ni u poziciji da mogu to sazнати i ako je, ako je dato.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jedno od pitanja je bilo da li ste nekoga videli da čini neko nedelo, bilo koga. Vaš odgovor je bio odrečan. A moje pitanje: da ste vi nekog zatekli da vrši odmazdu, jer je o odmazdi bila reč, da pokušava odmazdu - da li bi to sprečili, da li bi to lice vi prijavili?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Mala reč "prijavio". Ako bi se radilo o nečovečju, ja bi ga lično likvidir'o, lice koje je iz našeg sastava, da kažem. To je bilo nešto... Lice koje bi... koje bi zatek'o u krivičnom delu da nekog ubije ili da više lica ubija, ja bi poteg'o oružje na njega i sprečio ga po cenu likvidacije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kada ste govorili o nekom... odgovarajući na jedno pitanje šta se dalje dešavalo, pitanja su bila u vezi 1991. i 1992. godine, vi ste rekli: "Prešao sam u drugu jedinicu", a i tad ste dali jedan datum, 1. juni 2002. godine...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da....

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To je ušlo u....

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je to datum kada ste prešli u drugu jedinicu ili je bila...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ne. Ne, ne, ne...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:.... jer mi se čini da je mnogo...

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rek'o, ali... rek'o sam, ali u transkriptu najverovatnije pogrešno upisano. 1992. godine, po završetku dejstava u Vukovaru, ja sam

i 1. juna, znači 1992. godine prešao u jedinicu za protivdiverzionu zaštitu koja se bavi poslovima koje već znamo. A 2002. godine sam otišao u penziju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle... dakle, ono što je ušlo u transkript da ste 1. juna 2002. godine prešli u drugu jedinicu je bila greška?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala... Bilo je dosta pitanja mog uvaženog kolege na vaš odnos prema vašem komandiru i verovanje u ono što on govori. I vi ste izražavali da je, u ono vreme kada ga znate, da je on svima, i vama, govorio istinu. Međutim, ako bih vam rekao da je on ovde izjavio da je na "Ovčaru" otišao sa grupom dvadesetog...

TUŽILAC WEINER: Prigovor. Ulažem prigovor na ovo. Izlazimo iz okvira unakrsnog ispitivanja, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Ne vidim to tako, gospodine Weiner, ali vidim poteškoće u tome kuda ovo pitanje ide. Dakle, na drugoj osnovi od one koju je izneo gospodin Weiner, smatram gospodine Domazet, da ovako formulisano pitanje nije odgovarajuće.

ADVOKAT DOMAZET: Dobro, časni Sude. Nema nikakvih problema. Povući ću to pitanje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste govorili o svom ličnom malopre, šta bi vi uradili da ste znali za neko nedelo i ovo, kako bi reagovali, da li mislite da je tako nešto svojstveno uopšte svim članovima vaše jedinice, pa do vašeg komandanta, pukovnika Mrkšića?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Za komandanta sigurno verujem da je...

TUŽILAC WEINER: Ulažem prigovor na ovo. I to izlazi iz okvira unakrsnog ispitivanja. Kolega sada traži objašnjenja za odgovore koje je dobio u dodatnom ispitivanju.

SUDIJA PARKER: Možda bi bilo tačnije da se kaže gospodine Domazet da vi jasno tražite od ovog svedoka da izvlači zaključke, jer on ne može da zna šta su mislili drugi pripadnici njegove jedinice ili komandant njegove brigade mislio u vezi sa ovom situacijom. Dakle, to je nešto što prevazilazi njegova saznanja.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. Mislio sam uopšte, ne njegovo lično... nego na stav i prema drugim, kako je on video. U redu. Još samo imam par pitanja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste rekli da lično niste u nekim evakuacijama učestvovali i pomagali i tako. Da li vam je poznato da je, možda na dan pada Vukovara o kome ste pričali, neko od vaših kolega pomagao tog dana civilnom stanovništvu, ili na bilo koji način pomagao?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ovaj, mi smo imali tog jednog profesionalnog vozača Stevu Bisića. Ovaj, mislim da je on, ovaj, pošto je bio inače, ovaj, logistika nam je bio. Nije baš stalno bio u prvoj liniji, ovaj, da je učestvovao, da su neki moji koji ni nisu bili tada u četi.... prepostavljam, učestvovali su... znajući ih, ali... ja nisam konkretno video. Nisam bio na tim mestima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu reći ni da - ne, kad...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom da ste i sami rekli i kad ste meni odgovarali na pitanja i na pitanja mog uvaženog kolege, da sa datumima - i ne trudite se da pamtite datume. Ja zato i nisam insistirao nešto posebno na datumima, ali vas pitam, dan pada Vukovara ste rekli da je to bilo značajno, jer ste sigurni da je na taj dan, koji ste danas detaljno opisali, bio vaš jedini odlazak na "Ovčaru" sa vašom jedinicom?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Pošto pred uvaženim Sudom govorim pod zakletvom, pred zakletvom sigurno je i više od sigurnog, mislim...

TUŽILAC WEINER: Ulažem prigovor na to. Ovo je govor, ovo je sugestivno pitanje, ovo nije dodatno ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Pokušavam da utvrdim kakva je krajnja šteta. Krajnji smisao pitanja je: da li se dogodilo nešto značajno na dan pada Vukovara zbog čega bi se taj datum urezao u pamćenje svedoka u odnosu na druge dane?

TUŽILAC WEINER: To je upravo ono kako je pitanje trebalo da bude postavljeno.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Weiner, ali ja mislim da je to upravo gospodin Domazet i hteo.

SUDIJA PARKER: Nastavite u tom smislu, gospodine Domazet.

SUDIJA PARKER: Da li imate odgovor na to pitanje?

SVEDOK VIRIJEVIĆ: Imam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da?

SVEDOK VIRIJEVIĆ: Kažem, ja sam i ponovio. Taj dan mi se suviše urezao zato što je... prestao rat, što, što više nema ubijanja, što... nema više ove svakodnevne opasnosti – hoćete preživeti, nećete preživeti. Tako, urezao mi se u sećanju baš. Kasnije su, ovaj... ovi datumi išli kako išli, to mi više ni... nije bilo značajno, samo sam razmišljaо kako kući otići.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I... i poslednje... poslednje pitanje. Obzirom da je bilo reči o ovoj "Ovčari": Ako bi neko rek'o da je vaša jedinica bila nekog drugog datuma, a ne ovog - dan pada Vukovara, da li smatrate da bi govorio istinu?

SVEDOK VIRIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, taj ne bi govorio istinu, a ja za ovo iznešeno....

TUŽILAC WEINER: Ulažem prigovor, ulažem prigovor na to i molim da se izbriše iz zapisnika.

SUDIJA PARKER: A na osnovu čega, gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Da li bi oni govorili istinu? Dakle, pitate jednu osobu da proceni kredibilitet druge osobe. Da li bi oni pogrešili...

SUDIJA PARKER: Mogu li ja da preformulišem pitanje gospodine Weiner, ne bih li vas usrećio?

TUŽILAC WEINER: Da, časni Sude, molim vas.

SUDIJA PARKER: Da li je moguće da su se događaji koje ste opisali na "Ovčari", odigrali nekog drugog datuma, a ne 18. novembra o kome ste vi govorili?

SVEDOK VIRIJEVIĆ: Ja nijednog momenta nisam pomenuo 18. novembar, da taj događaj se dogodio....

SUDIJA PARKER: Vrlo dobro ste to primetili gospodine. U pravu ste, da.

SVEDOK VIRIJEVIĆ: Taj događaj se dogodio na dan kada je pao Vukovar, jer znam kolko mi je teško bilo kad sam se... smestio se, kad mi je rek'o komandir: "Hajdemo dalje negde". Ta reakcija mi je... i kasnije ono što se dešavalо, ostalo zarezano, što sam vi... što sam već u sebi rek'o – gotovo je, rat završen. I sad odjednom neko zove da imamo negde... i tako. To je... ta prirodna valjda ljudska reakcija da... Ostalo mi u sećanju, a nisam pomenuo osamnaesti.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. Nemam više pitanja za ovog svedoka. Hvala, časni Sude.

TUŽILAC WEINER: Da li imam pravo na dodatna pitanja u unakrsnom ispitivanju?

SUDIJA PARKER: Ne, gospodine Weiner.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, da li ja imam to pravo?

SUDIJA PARKER: Ne, gospodine Boroviću. Ovo je prava jednakost.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, da li smo spremni za sledećeg svedoka sutra?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, biću brz, ali nažalost nemam dobre vesti. Vest je da je Služba za žrtve i svedoke (Victims and Witnesses Unit) nas obavestila da jednostavno, iako naši svedoci imaju vize, nisu mo... nije moguće ih sutra ubaciti, to jest danas ih nije bilo moguće ubaciti u avion. Tako da i pored našeg insistiranja da to bude danas, mi smo dobili podatak da nam dva svedoka stižu sutra. Sledeća dva u subotu, i sad je to već kontinuiran proces, jer imamo devet pasoša, kao što sam vam i rekao, u proceduri. Svi su dobili odobrenje za vize, i sad je samo stvar tehnike da budu ovde poslati. Očigledno da i s tim... s tom tehnikom imamo problema, kad su letovi u pitanju. Nažalost, uz... uz svo izvinjenje koje može dati tim Odbrane, ali ovo nije zavisilo od nas.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, ne mogu da zanemarim vaš poslednji komentar. To ste trebali da rešite još pre više nedelja, vi iz Odbrane. Moramo sada da prekinemo sa radom do petka u 9.00 časova očigledno zbog navedenih razloga.

